

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XXI.

NEW YORK, 15. LEDNA 1899.

Číslo 1.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskárň a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce.—Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího.—Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

V druhé dvacetiletí.—Cvičení kroků.— Jest to pro mamon? — Sokol Americký.— Obrázky z cesty do Omahy a českého západu.— Píseň cvičícího Sokola.— Kůň na šíř.— Z ústř. výboru Západní župy Sok.— Dopisy: Z Bruno, z Abie, New Yorku, Wilson, Milwaukee, Chicaga, Clevelandu, Milligan a St. Louisu.— Finanční zpráva jednatele v. v. NJS.— Schůze výk. výb. a různá oznámení.

V druhé dvacetiletí.

Vstupujeme v druhé dvacetiletí s nadějemi nejlepšími. Národní Jednota Sokolská, již přítomně přes padesát čilých sokolských sborů tvoří, vstupuje u věk mužný, silná a pevná, schopná vydatnější a obsáhlejší práce než kdykoli před tím. Organizace naše, prodávající dobré i zlé v uplynulém dvacetiletí, dokázala nejen dosti schopnosti a dosti síly k životu, ale i dostatek otužilosti a jarosti, aby oprávněně mohli jsme se těšiti, že kráčí vstříc lepšímu ještě rozkvětu a zdaru.

Ti staří, poctiví pracovníci, kteří pomáhali před 20 lety N. J. S. budovati, mohou dnes s radostí a hrdostí pohlížeti na dílo své, jehož důležitost v národním životě Čechů amerických podceniti se neodvážjí ani nejhorší škůdce Sokolstva, a tím i ovšem celé věci české v této zemi.

Vcházíme v druhé dvacetiletí s hlavou vztýčenou a hrudí potěšením vypjatou.

Věk sokolská po Spojených Státech, kdekoli Čechové jen v poněkud větším počtu žijí, přičiněním a příkladem sborů N. J. S. tvořivších a tvořících se pevně ujala, i jest valné části Češtva amerického k povznesení mravnému i národnímu, vedouc vyznavače své k životu lepšímu a důstojnějšímu než jakého schopen jest ten, jenž holduje pouze vševládnému mamonu a tělesnému požitkářství, nejčastěji nemírnému a ubíjejícímu.

A by i dosavadní výsledky práce Sokolstva v N. J. S. sdruženého, nebyly dosáhly úplně cíle, ku kterému přejeme si aby dospěly, tož učinili jsme za první dvacetiletí rozmach tak vydatný, že třeba jen dobré vůle a stálosti, aby budoucnost příští práci tu úplným zdarem korunovala.

Sokolové! Bratři! Na nás jest, abychom prapor sokolský se ctí a láskou v této zemi N. J. S. po dvacet let trýmaný, k novým nesli vítězstvím!

Tužme se, aby paže naše ještě více zmohutněly a duch náš sílil, bychom schopni byli české věci a lidu svému v zemi této věrně a vydatně sloužiti.

Buďme pamětliví vždy učení zakladatelů věci sokolské a řídicí se jím. snažme se býti Sokoly ve všem svém jednání a podnikání.

Pamatujme, že jen svorností a jen spojenými silami lze velké dílo Sokolstvu přikázané dokázati a nedopustíme, aby v řadách našich bratrství nejmenší újmy utrpělo.

Buďmež všichni jedné mysli a jedné vůle, i budeme silnými tak, že šiky naše budou nepřemožitelnými, a učení naše jistě pronikne i tam, kde posud nechtěli mu rozuměti.

Buďme svornými! Buďme jednomyslnými!

Stůjme každý věrně při svém sboru! Považuj každý sebe za část od sboru svého nerozlučitelnou a sbor svůj za nerozlučitelnou část Národní Jednoty Sokolské, i bude zdar věci sokolské pro celé druhé, právě počínající dvacetiletí zaručen.

Budoucnost šťastnou a skvělou, práci a přičiněním připravme milé a drahé naší Národní Jednotě Sokolské v druhé dvacetiletí!

Cvičení kroků.

Josef Čermák.

Cvičení kroků tvoří jednu z nejdůležitějších částí dívčího tělocviku. Na slovo vzatí fyziologové, kteří pilně zabývají se výchovou mládeže, praví nám, že kdo u mládeže dovede cvičením vyvinouti zdravou činnost srdce a plic — těchto nejdůležitějších orgánů v soustavě tělesné, že ten vykonal více dobra, nežli kdo jen věnoval pozornost vývinu svalstva. A jaká jsou to hlavně cvičení, která s hora jmenované orgány v činnost uvádí? Jest to běh, skoky a p. Leč známo jest, že chceme-li udržeti zájem o tělesné cvičení, musíme toto činiti poutavým. Cvičenci musí prováděti cvičení s chutí, s nadšením a to nadšení dovede obratný cvičitel udržovati upravováním látky cvičebné, aby odpovídala vkusu zvláště cvičenců. Řekl jsem, že běh jest cvičení velmi užitečné—leč cvičme jej v každé hodině, cvičení stane se monotonním, jest prováděno beze všeho zápalu,— a kde se cvičí bez chuti, tam nebývá výsledek takový, jaký by býti měl a býti mohl, kdyby cvičenci oddali se cvičení s celou chutí.

A tu v dívčím tělocviku béreme útočiště ku cvičením kroků — která, jak z vlastní dlouholeté zkušenosti doznati mohu, i ty nejlídnější rozohní a k dalšímu cvičení jim chuti dodává. Leč i při těchto nad míru zábavných cvičeních mnozí cvičitelé dopouští se chyby, že nedovedou sebe opanovat a látku záhy vyčerpají. Na vzdor tomu, že zásoba tak zvaných ozdobných kroků jest veliká, přece jen mnozí cvičitelé ji záhy vyčerpají tím, že nejsou s to cvičiti kroky různými spůsoby a nedovedou (neb nedají si tu práci) přiřadovati k nim různá jiná cvičení, čímž látka ta obohatí se tak, že stává se téměř nevyčerpatelnou.

Nechtěje zabrat příliš mnoho místa, podám zde pouze malou ukázkou pro br. cvičitele, jak lze kroky kombinovati s jinými cvičeními (jako jsou obraty a pohyby paží) což sloužiti jim může jako vodítko k tvoření dalších cvičení.

Vezměme tudíž ten nejjednodušší krok, tak zvaný "jednotlivý měnivý krok" (two-step), který asi bude každému cvičiteli znám. Provádí se jako změna kroku v pochodu, jenže ta změna následuje jedna za druhou a sice:

Povel: Jednotlivý měnný — k r o k ! je—dna dvě! je—dna dvě! atd. Na slabiku "je" vykročí levá noha, na slabiku "dna" pravá se přisune, a na dvě vykročí levá po druhé, načež totéž opakuje se pravou, atd.

Když jest krok dobře nacvičen, což dá často i u děvčat notnou práci, může býti prováděn následujícími různými spůsoby:

1. S poskokem, vykročí-li napřed levá, učiní cvičenky poskok o pravé noze, a vykročuje li pravá, poskok o levé.

2. Tentýž krok s potleskem na první dobu.

3. S obraty v pravo a levo; má-li vykročiti levá, učiníme obrat v pravo, příští dvě doby opět učiníme celý obrat v levo. Obraty dějí se poskokem.

4. Tytéž kroky s obraty a utvořením řetězu; cvičenky při každém obratu podají si ruce.

5. Čtyry obyčejné kroky (4 doby) a dva měnné kroky buď bez nebo s obraty.

6. Čtyry obyčejné kroky a dva měnné kroky s obraty v pravo (jako při tanci).

7. Tentýž krok s obraty — při obratu v pravo ruce na rámě, v levo ruce v bok — (pohyby paží lze voliti dle libosti.)

8. Při obratu v pravo dvakrát potlesk, při obratu v levo, ruce v bok.

9. Tentýž krok v levo a v pravo v přič.

10. Odpočítat na první a druhé — první počínají v levo, druhé v pravo v přič.

11. Dva měnné kroky v před a dva měnné kroky na místě.

12. Tentýž krok ve dvojicích. —

13. S obraty čelem dovnitř (proti sobě) — čelem zevnitř (zády k sobě).

14. V přič — zevnitř i dovnitř — levé v levo a v pravo, pravé v pravo a v levo atd. atd.

Z tohoto krátkého příkladu seznáme, jak různě dá se provésti jediný, jednoduchý krok — čímž ale není řečeno, že by tím bylo cvičení již vyčerpáno. Máme zde

ještě čtyrstupy, čelné řady atd., takže důmyslný cvičitel by byl s to udržeti ten jediný krok na programu hezky dlouho a stále by z něho mohl tvořiti nová a nová cvičení.

Nebude-li na závalu ostatnímu obsahu "Sokola", pokusím se, jakmile mi čas dovolí, látku tuto v sloupcích orgánu úplně vyčerpati, což zajisté s vděkem přijmou cvičitelé menších jednot, jimž snad jsou cvičení tato až posud neznáma. Na zdar!

P. r. Naopak, bude látkou velmi vhodnou a vítanou.

Je to pro mamou?

S pomocí páně dočkali jsme se nového roku, o němž každý chová jiné přesvědčení, od něhož očekáváme každý splnění svých tužeb, nesoucích se za rozličnými ideály. Co Sokolů, jakožto celku se týče, my právem očekávali, že činnost a poměry naše hledi lepší budoucnosti vstříc, začez díky předem jsme vzdávali poslednímu sjezdu N. J. S., kterýž, jak každý vyslanec sborů se vyjádřil, byl jedním z těch, který vyznamenal se harmonií všech zástupců, který odbyl se beze všech nesvárů, kterýž nadehnul všechny zástupce pro nastávající práce měrou nevídanou.

Neslyšeli jsme ještě nikdy tak pochvalně mluvíti o některém sjezdu kdy před tím odbyvaném, ani to, by bez výjimky každý s uznáním a respektem mluvil o činnosti v. v. N. J. S. Vůbec, šel jeden hlas mezi námi, že sjezd odbyl se v pravdě po sokolsku, že úředníci, kteří řídili záležitosti naše, t. j. celé N. J. S., zasluhují všechen kredit, a gratulovali jsme si k tomu, že New York opět co sídlo v. v. ustanoven byl.

Po uplynutí několika měsíců, právě v čase, kdy všechna nová ustanovení sjezdu mají vejíti v platnost, překvapuje nás jeden chicagský list, list, honosící se samými zásadami, s nadpisem "S v o r n o s t", odhalením, o němž se žádnému z nás ani nezdálo. Nyní dovidáme se teprve, jaké pletichy stropeny byly na posledním sjezdu, a jak nicotné místo pro v. v. jsme si vyhlédli. Mizerére atd.

Aby čtenáři Sok. Am. lépe mně porozuměli, musím předem upozorniti na následující. Dne 3. ledna t. r. píše Denní Hlasatel o průběhu jednání Sokola Slov. Lípy, kdež někteří členové naléhali na to, by jmenovaný sbor odstoupil od N. J. S. Co původce návrhu toho označil M. Geringera, syna vydavatele Svornosti.

Četl jsem zprávu tu, a také již druhý den hledal jsem odpověď ve Svornosti, kterouž jsem také našel. Zbám přec dobře povahy našich novinářů a vím, jak sobě odlehčí, může-li jeden list druhému po barbarsku vynadat. Co četl jsem však ve Sv., to překvapilo mne trochu s i l n ě, neb nebyl bych věřil, že list, honosící se tím, že podporuje čistě národní podniky, jehož vydavatel se chlubí tím, co již všechno pro českou národnost vykonal, mnoholi již k zvelebení českého spolkového života přispěl, že list ten může se zvrhnouti na stupeň nejnižšího pomlouvání a cti utrhaní lidem, kteří nikdy jim ničeho neučinili.

“Ti praví trhani.” — Vysvětlení včerejšího útoku karbolkářů z Centrálu. Takové ohlavení nese článek věnovaný redakci Svornosti D. H.

Měl jsem za to, že článek psán je proti zmíněnému listu, však nastojte! Svornost vrhá se na v. v., nadává celé N. J. S. Zásady a dílo Sokolstva česko-am., je podle Svornosti nesmysl, a pisatel rádků těch má veliký strach, že odhalením svým setře zbytek toho pozlátka, který ještě lpí na některých zdánlivě velice národních věcech.

“Prázdna nádobo!” Vem si Jerišskou troubu a křič do celého světa s tímto patronem svým, dle libosti. Tichý blázen nám neuškodí — od zuřivých se pokousati nedáme. Že pisatel rádků ve Svornosti pomatený byl při psaní své lamentace, vysvitá z toho, že chtěl vynadat D. H., při tom spletl si adresu a vynadal pořádně v. v. — Sok. Wokalovi, a aby dovyšil vrchol svých nesmyslů, oťrel se o celou N. J. S.

Dobře tak.

Nyní ak spoň jsme poznali ptáčka dle hlasu, a dáme si lepší pozor na jeho zpěv.

Je mně divné, že Svor. při té své “právnické” moudrosti takový nesmysl mohla uveřejniti. Celý ten škvár nestojí vůbec ani za čtení a je škoda místa, které by se v tomto listu na odpovědi upotřebilo. — Nemohu však jinak, nežli upozorniti Svornost, že Sokolové v Chicagu váží si velice v. v. N. J. S., jehož sídlo je v New Yorku, že skoro všichni zástupci na sjezdu přítomní s největším uznáním mluvili o činnosti Sok. Wokala, co o předs. sjezdu a že pozlátka na naši věci sok. dosti, by si na něm bafal od Sv. lámal zuby, — pochybuji, že mu jeho neomalené pazoury stačí k tomu, by jeho lesk oškrábal, tím méně ho setřel. Tak, doufám, že smýšlí se mnou i všichni Sokolové mimo Chicagu.

Dale bych upozorňoval pisatele onoho článku na to, že sbory sokolské a Sokolstvo vůbec své “pozlátko” si podrží, ale Svornost že předstoupila před nás nepokrytá a ukázala se nám úplně v nicotné své nahotě, což sobě jistě každý Sokol zapamatuje.

Je-li zadávání tiskových prací uniovým dílnám tou hlavní příčinou, proč návrh ten u Slov. Lípy předložen byl, o tom nechci ještě rozhodovati, že však celé správě Svor. usnesení to nejde pod nos, to je faktum, které se nedá popřít, neb známo předce, že M. Geringer hlasoval “p r o t i”, bez vědomí všech zástupců Sl. Lípy. Že majitel Svor. ztratí na způsob ten práci od sokolských sborů, je též známo, neboť tiskárna jeho nezaměstnává uniové dělníky, a proto to vroucí přání, tak šikovně zaobalené v obavách, nesoucích se však jedině za tím cílem, aby jenom již brzy N. J. S. se rozpadla.

Škoda, že listů takových není více. Pak mohli bychom s celým národním životem fleknout najednou a měli bychom zásluhu o to, že dodělaly by i podobné hyeny, které rýpají do všeho, z čeho nemají přímo zisk, neb národní obětavost zmíněných je přímo škandální.

Bratři Sokolové, patřící k Slov. Lípě, měli by na prvním místě zmíněné Svornosti dáti srozumitelnou odpověď.

Neškodilo by ani, kdyby bratři ze západu pověděli Svornosti, jak jsou N. J. S. okrádání a jak působením

starosty sjezdu ostrouhali. Podarilo-li se některým rýpalům roztržiti jednotu Č. S. P. S., kde odtrhly se západní jednoty od východních, pak troufá si snad nový mecenáš u Svornosti docílití to samé usborů sokolských. Blahoslavení chudí duchem — a tak i má se to v případě tomtoto. Nechť zví krtek ten předem, že kdyby jako slon byl, že ještě mu jeho okončetiny nosu nestačí k tomu, by jeho vroucí přání se uskutečnilo, neb spíše, jak mu každý rád dosvědčí, ať z východu neb západu aneb Chicaga, jistě jeho jedovaté slůvy uschnou neb se setrou, by škody neuadělaly.

Škoda každého palce papíru, jenž jim se věnuje a nebyti toho, že napadenými jsou v. v. a celá N. J. S., ani bych se o darebáckém kousku tom nezmiňoval.

Bratři, kteří rádi by se o věci té informovali, nechť přečtou si Denní Hlasatel ze dne 3. ledna a Svornost ze dne 4. ledna t. r. Úsudek, kdo jenom trochu poměry zná, každý utvoří si rychle o rádcích těch. Svornost pak nechť přijme nejsrdečnější dík za její velkou starost, jakou o blaho Sokolstva chová, děkujeme jí za ni, myslím však, že lépe udělá bude-li si hledět věci, kterým snad lépe rozumí než Sokolství; nechť se drží přísloví: Čemu nerozumíš, do toho se nepleť — a pisatel do Svornosti zase toho: kam “č e r t” nemůže, tam nastrčí “b a b u”.

Amen.

A. Haller.

Sokol Americký.

— Omažský “Pokrok Západu” píše: “Jak hospodaří výkonný výbor Národní Jednoty Sokolské, viděti ze zápisek schůze téhož v minulém čísle Sokola Amerického. Před několika týdny, když byly požádány nabídky na tisk listu toho, zmínili jsme se o tom, podotknouce, že se na dále ku komedii, kterouž výkonný výbor provádí, nepropůjčíme. Po dvakráte podali jsme nabídku na tisk listu onoho, pokaždé byla nabídka naše nižší než jiná, ale pokaždé byla zadána práce za cenu vyšší. Tato zmínka byla ve výkonném výboru čtena dne 9 listopadu a jak zápisky praví: “Doznáno, že komedie již začala, jenže až dosud paňáca k ní scházal.” Odbyl tedy slavný výbor tak vážnou stížnost způsobem tak sprostáckým a urážlivým! Pak ve schůzi dne 5. prosince jednáno bylo o nabídkách, kteréž byly čtyry. Nejnižší z nich byla nabídka Dennice Novověku, totiž \$75 za 3000 výtisků a po \$1.00 za další sta, avšak tisk zadán byl tiskárně Lierově za cenu \$80 za 3000 a \$1 za další sta. To prý ve smyslu usnesení sjezdového a dána přednost Lierově tiskárně uniové. Náhodou víme, že tak v tom smyslu nebylo usnesení sjezdové. Přednost uniové tiskárně má se dáti, podle usnesení ve sjezdu, ‘kdyžby pokladna jednoty újmy tím netrpěla’, — však \$75 a \$80 je rozdíl na újmu pokladny. Nebyli bychom si toho všimli, kdyby redakce Sokola netvrdila, že: ‘Pokrok Západu se opět s gustem svezl po newyorském výkonném výboru’ a neobviňovala nás z podezřívání a tupení. My ani nepodezřívali ani netupili, nýbrž uvedli jen prosté faktum, jehož jsme sami byli účastníky, že totiž nám byla práce odepřena po dvakráte, ačkoliv jsme měli nabídku nižší. Letos do třetice opět nabídka nejnižší zamítnuta a práce zadána za cenu vyšší. Znali a vážili jsme si až dosud Sokola Štulíka co muže

svědomitého a pravdomluvného a požadujeme od něho, aby v příštím čísle odvolal tvrzení své, jimž obviňuje nás, že bychom se po někom chtěli voziti, záhu schlazovati, atd. Nemá-li ani on tolik smělosti a vůle, aby pravdu doznal, pak ať nehledá dále příčiny úpadku Sokolstva. — Jsme přesvědčeni, že Pokrok Západu ví, že se mýlí. V zápiskách ze sjezdu o zadávání tisku Sok. Am. čteme: "Výbory podávají další zprávy a prvním jest výbor na časopis, jenž doporučuje, aby dala se přednost tiskárně, zaměstnávající dělníky uniové. Sokol Miškovský (P. r. Člen vydavatelského družstva Pokroku Západu) vyslovuje se rozhodně proti, načež po debatě déle trvající, návrh výboru prošel 177 hlasy pro a 24 hlasy proti." — Pokrok Západu dobře ví, že tiskárny uniové, v nichž platí se slušná mzda dělníkům, nemohou podati nabídky tak nízké, jako tiskárny, v nichž zaměstnání jsou nedospělí hoši, nedospělé dívky aneb dělníci, jimž platí se mzda hladová. Nemělo by usnesení sjezdu prázdného smyslu, kdyby bylo tak vykládáno, jak je vykládají pánové u Pokroku Západu. — Tolik snad uvědomělosti a pokročilosti lze očekávati od Sokolů, aby potřeby své dali si hotoviti pouze od dělnictva uniového. To se rozumí samo sebou. — Nedávno byl v časopisech konkurs na zadání tisku orgánu Neodvislých Lesníků, jenž počínal slovy: "Jen uniové tiskárny ať se hlásí!" — Má snad Sokolstvo stavěti se do řad nepřátel dělnictva a tyto podporovati k vůli tomu, aby několik dollarů do roka ušetřilo? — Čím více bude dělník ujařmen a čím nižší bude jeho mzda, tím méně naděje, že věci sokolské porozumí a ji pěstovati bude. Jest to přímo naším zájmem, abychom dali na jevo, že cítíme s dělnictvem pokročilým a organisovaným, i že může počítati na naši, bytiskrovnou podporu. — V. v. zadav tisk Sok. Am. tiskárně uniové, jednal jen dle přání veškerého Sokolstva až snad na několik jednotlivců, kteří vlastní tiskárny, jak ukázalo se hnusným štváním, které z té strany bylo i v Chicagu proti v. v. a celé N. J. S. zahájeno, a na které v tomto čísle Sokol A. Haller odpovídá. Litujeme, že není Pokrok Západu lépe dělnický. —

— T. J. Sokol Tábor v Chicagu, dne 11. m. m. důstojně oslavila svoji osmiletou činnost banketem, k němuž dostavilo se přečetné hostí, kteří velmi příjemně se pobavili v společnosti Sokolů a Sokolek jednoty zmíněné. Pořad zábavný byl vybraný, skládav se z přednesů hudebních, zpěvů a deklamací. Přiměřené řeči přednesli starosta jubilujícího sboru Aug. Procházka a pořadatel t. l. a starostka Sokolek T. J. Tábor. Zvláštního významení dostalo se členům zakládajícím F. Kakuškovi, Jos. Novotnému, Václ. Pertlovi a Aug. Procházkovi. — Cíl Sokolky jednoty Tábor obětavě celou hostinu přistrojily a o hosty se postaraly. Přesvědčili jsme se, že v T. J. Sokol Tábor, ač není sbor ten silný počtem, jest čilý ruch, i že tento jest výsledkem přičinění členů, jichž sbor ten má na štěstí značné procento obětavých a nadšených. Také Sokolky sboru toho jsou velmi činné a snaží se bratřím svým, seč mohou, v práci jejich býti nápomocnými. Přejíce T. J. S. Tábor, aby zdárně si vedla v budoucnosti, uvádíme tuto trest pěkně a pročitěné řeči starosty její Aug. Procházky, již o slavnosti zmíněné pronesl: — "Sokolové, sestry Sokolky a přátelé! Osm roků

tomu, kdy pojata a provedena myšlenka, založiti v tomto zákoutí našeho veleměsta sbor sokolský. — Osm roků nezdá se možná mnohému z vás doba tak příliš dlouhá. Avšak na zdejší osadu, která sama o málo starší jest, doba to poměrně dlouhá dost. — Bych zde vykládal, proč a z jakých důvodů myšlenka, založiti sbor sokolský v tehdejších zákopnicích vzešla, bylo zde dnešního večera dobře vysvětleno. — Víme ale, že mnohý z vás se táže proč? A co vlastně nutí vás k dnešnímu oslavování, jak velkých a dobrých činů po čas našeho trvání jste udělali a podobné. — V tom odpovím vám, že jako vám příjdoucím, založiti si v osadě domov nový — bylo nejen radostí, ale různých starostí a svízělů, přestáti, tak podobně vedlo se i nám. — Jedině, v čem nemohu sbor náš s osadou touto přirovnati a to k mojí litosti, že on s ní nemohutněl tak, jak dle vzrůstu osady této skutečně mohutněti měl. Sokol Tábor při svém založení čítal 18 členů a dnes, kdy osada tato nejméně 5krát tak silnou je, čítá sbor náš pouze 36 členů. Zajisté souhlasíte se mnou, milí sousedé, že sbor náš měl by čítati členstva mnohem více. Doufáme ale, že budoucnost nám bude příznivější, že uvědomělí krajané nahlédnou, že podobného sboru jest zde skutečně třeba a hojně k tomuto přistoupí. — Bych ale přece něco z naší činnosti pověděl, začnu s tím, že vždy předně měli jsme na zřeteli vydržování tělocvičné školy, kteráž nám v přítomném čase utěšeně zkvétá, neb máme v řadě přes 40 žáků. Dále hleděl sbor tento na každý národní podnik vždy dle možnosti přispěti. Nyní právě za pomoci zdejších vlasteneckých spolků činíme pokus, založiti českou školu, neb bez této by se nám dorost náš úplně odcizil. — Bych dále se zmínil, jak jsme též na majetku hodně "těžci" a to vzdor tomu, že vydržování školy tělocvičné pohliti skoro naše příspěvky, uvedu, že přece vlastněme veškeré tělocvičné nářadí nejlepší soustavy a dále pozemek, pozůstávající z dvou lotů, roh 41. ave. a 13. ul., na kterýž již přes polovic jest splaceno. — A mohu vám slíbit, milí přátelé, když bude vaše přízeň sboru tomuto zachována, že na pozemku tomto bude časem zbudován stánek, v němžto bude dorost náš, jak na těle, tak na duchu vychováván. Nejsme sobeckými — nechceme nic pro sebe, chceme pouze to, by osada tato co možná nejdéle svůj český ráz podržela, čemuž volám Na zdar!

— O novoročních cvičeních sborů clevelandských čteme v Den. Nov.: "V nově upravené a přistavěné Sokolovně na Plymouth ul. uspořádal o Novém roce odpoledne Sokol Cleveland veřejné cvičení, které bylo velice zdařilé. Obecenstva, ač vybíráno bylo vstupné, sešlo se četně, důkaz to, že Sokolovna stává se střediskem národního života na východní straně. Počneme-li výkony nejmenších, dlužno uznati, že už počtem překvapovali, byloť jich 48 a výkony jejich byly celkem dobré. Čekanci, kterých bylo 12, drželi se statečně po boku členů, jichž cvičilo 18, mezi nimi pozorovali jsme několik velmi dobrých cvičenců, jichž výkony ladností i při obtížných nejvš uspokojovaly. Obecenstvo rovněž nešetřilo pochvalou, jež jednak platila cvičícím, jednak byla odměnou horlivému náčelníkovi p. Hanušovi. K mužským cvičencům radily se čestně žakyně, jichž cvičilo 28, takže starosta p. Hrubecký, dívaje se na ten malý svůj národ

v uspokojení stále se usmíval. Cvičení doprovázela hudba pp. Starého a Taitla, jež statně hrála i při večerní zábavě. — Touže dobu oživena byla též Sokolovna na Louis ul., kde zas Sokol Čes. Zábavní uspořádal své cvičení od svého zreorganisování. Spojení mezi bývalým Sokolem Nová Vlasť a klubem Česko Zábavním nelze pro západní stranu dosti oceniti. Bylo to též viděti o Novém roce, kdy sešlo se četně obecnstva, aby povzbudilo Sokoly k další činnosti. Náčelnictví po p. Štíbrovi převzal p. Cais, který dokázal, že je úplně vhodným k tomuto úřadu. I žactva čítá sokolský sbor ten slušný počet, cvičilo jich 30 cvičení prostná, s činkami, kůň na šír, skok do výše a zápas; 12 Sokolů závodilo na bradlech, koni a ve prostých cvičeních s tyčemi. Po cvičení podělení žáci dárky, načež starosta pan V. Uher poděkoval obecnstvu. Cvičení provázela na piano pan Vaňoušek. Večer pořádána pěkná zábava.”

— Omažský Pokrok Západu píše o zamýšlené stavbě síně tmněšího sok. sboru: “Tělocvičná Jednota Sokol činí pilné přípravy k započetí stavby vlastní síně a jak se nám sděluje, bude s prací vlastní již v dnech nejbližších započato. Plány a rozpočty vypracovány byly chvalně známým architektem Dietrichem a nabídky na práci zednickou, tesařskou, olovnickou i barvířskou byly již vypsaný a dotyčné kontrakty budou již v těchto dnech nejnižším podavatelům zadány, tak že snad ještě tohoto týdne bude se moci ku kopání základů přikročiti. Budova, jak jsme již sdělili, bude rozměrů 60x120 a mimo jeviště, prostranného sálu, šatnu, nálevny a pokojů prodává a pány obsahovati bude i místnost klubovní pro členy spolku a pro strannou místnost spolkovou.

— Upotřebené známky poštovní dále zaslali: Sokol A. Knedlhans z New Yorku, Rudolf Pech z Clevelandu, L. A. Fischel z Philadelphia, Jos. Honsík a Vratislav Leiner z Chicaga. Tyto dny zaslali jsme obdržených známek přes 13,000 dru. J. E. Scheinerovi do Prahy, aby odevzdány byly svému účelu. O zasílání další žádáme.

— Onomu Sokolů (jehož jména neznáme) ze Saint Louis, jenž zaslal nám pořad cvičení veřejného, jež sbor jeho se žactvem dne 11. m. m. pořádá a sice odpoledne, děkujeme za upozornění, že T. J. S. v St. Louisu již po několik roků pořádá veřejné cvičení žactva ve dne a nikoliv večer. Jestliže jsme opomenuli jmenovati T. J. S. v St. Louis v řadě těch pokročilých sborů, které cvičení žactva pořádají ve dne a ne v noci, nestalo se tak jistě úmyslně, bylo to opomenutí náhodné.

— T. J. S. v Linwood, Neb. zvolila na rok 1899 následující úředníky: Star. M. Štava, nám. Ant. Pray, taj. Fr. Dočekal, pokl. Fr. Faytinger, úč. Ant. Blatný, náč. Fred. Faytinger, první cvičitel M. Štava, druhý cvičitel A. Blatný, prap. Jos. Hamrdla, výbor majetku J. J. Fiala.

V T. J. S. Vlasť v Chicagu zvoleni úředníky následující Sokolové: Star. Jan Havel, místostar. Fr. Sklenář, taj. M. Pešek, účet. Fr. Bicek, pokladník Jos. Smetana, jed. Ant. Koutný, náčelník Fr. Sklenář.

— Sok. Jed. Blesk v Baltimore zvolila v prosincové schůzi 1898 následující úředníky pro rok 1899: Starosta Jaroslav Franc, náměstek Antonín Mareš, taj. Kar. Neu-

man, účetní Karel Masopust, pokladník Jan Moravec, náčelník Rudolf Bolard, knihovnik. Antonín Zeman, dom. správce Ant. Sýkora, dopisovatel Frank Štětka.

Obrázky z cesty do Omahy a z českého západu.

Podává V. B. Dibelka.

Pokračování.

Na jevišti v zadu sedí výbor na těloevik. Čermák co táta jejich zasypan je návrhy a opravami stanov tak, že mu než jeho černé oči je viděti. Kudrnatý vlas jeho úplně se podrobil strašnému horku.

Vedle něj sedí Martyny, jehož obličej mně připomíná nebožtíka Caesara. Sedí chudák celý horkem strápený, jako oficír. Vedle něho sedí De Rezke Štýbr, přikusuje si svůj knír a dle jeho obličej přemýšlí as na příští serenádu. Ulrich sedí hnedle vedle a pohlíží na vše jako veliký filosof před přednáškou v Athenách. Holek vedle Ulricha, polo-rozkousaný doutník máje v ústech, neustále blýská očima na džbán lemonády, zdalíž mu jí někdo nepije. Tak vypadá ten slavný výbor, jenž tolik práce vykonal.

Ve hlavní síni v jednom rohu zasedá výbor na stanovy. Říha co předseda jeho jest obrázek ztrápení. Na polo svlečen, hebávný šátek má obvázaný kol svého 21palcového krku. Pot se mu ruce rukama po obličej tak, že mu brejle jeho sjely až na konec nosu. Sedí chudák celý zaražený nad tou haldou dopisů a oprav ležících na stole před ním a občas jen tak hodí očima po nich, nemaje ani kuráže se na ně dobře podívat. Skala, člověk věčného psaní, sedí naproti němu celý strmacelý jako by chtěl říhovi říci: “Mně je tě člověče lito, ale musím trpět též s tebou.” Engelthaler sedící vedle, začíná se rozmýšlet zdalíž jest to sen neb skutečnost, že má tolik práce před sebou. Miškovský si na to vyturnuje rukávy, zapaluje si doutník a činí jako by chtěl říci: “Hoši, když jste tomu chtěli, tak jen do toho, my vám okážeme, jak tady u nás umíme pracovat.” Geringer dosud stojí opodál stolu, kabát hozený přes ruku a jak se mi zdá lituje asi toho návrhu, co učinil, že nesmí nikdo mluvití déle než pět minut. Již se rozhodl a hází kolem sebe rukou, by ulovil židli; chudák, těžko se mu to ohlíží a shýbá v tom vysokém naleštěném limečku.

Na druhé straně pod galerií schází se finanční výbor. Halda knih a listin leží na stole před výborem tím, však žádnému se nechce k nim přiblížit. Šisler, jako táta výboru, zasedá první. Obličej jeho strach a umučení; do úst dav doutník, kabát vysvléknuv a záruči obnaživ začne přehazovat knihy a účty. Vše to před ním lítá a dokazuje, že v tom řemesle není zeleňák. Fr. Pecivál již svlečen z kabátu chápá se jedné knihy a dychtivě pohlíží na Šislera, co má činit neb kde začít. Uhlíží se žene ke stolu od druhého konce síně, jakmile však spatří onu bromadu knih, celý zbledne, jako babička když přijde poprvé před přísnou tvář soudce do chicagského “justice krámu”, spiná ruce, doutník mu vypadl z úst i není od něho slyšet nic jiného než neustálé opakování: “such a much — such a much”. Bergman chudák pohlíží na to vše z opodál a jako by chtěl říci: “Jojo hoši, sem jste nepřijeli na picnic.”

Ve třetím rohu zasedá nejslavnější výbor resoluční. Kafka jako jeho táta předsedá. Před sebou má otevřenou větší knihu a pilně převrací list po listu až přijde na to, co se mu hodí do krámu a pak začne: “Jelikož jest tomu atd.” Však když to nejlépe složí, zastaví se a zase to celé rozloží, i hledá dale až zas na něco lepšího přijde. Kafkovi to zrovna sluší; jeho buclatá postava, plný obličej, volná až velmi vážná mluva, vůbec celý mi připadá jako methodistický kazatel, zvláště když začne. “Jelikož již — jest — tomu — dvacet — pět — let — —” mám chuť mu říci — amen.

Vzletem sokolským vyletěl výbor na časopis po schodech na galerii a umístil se v jednom rohu. Já co moudrá osoba předsedám, toť se samo sebou rozumí, jinak to též ani nemůže být — jsem celý hrdý nad tím, že mám to štěstí dostat za tajemníka svého výboru Fr. Hrdého. On chudák byl celý výbor! Vše psal i též skládal a předkládal, tak že mně jen zbylo jemu poroučet a své nohy rozkládat po vedlejších seslíkách, a abych přec vyhlížel filosoficky, neb chci říci žurnalisticky, dám si tužku za ucho a pouštím s velikou nafoukaností veliké ballony kouře z úst. Krizau sedí vedle mně,

pozorně všemu naslouchaje a jakmile se mu něco nehodí do krámu, hned energicky protestuje a opravuje. Samo sebou se rozumí, že co my jsme složili jest nejmoudřejší, a sjezd rozhodně nijak nemohl, než šmahem přijmout veškeré naše odporučení.

Dle našeho vzorku, výbor na stížnosti vyletěl též na galerii a umístil se na druhém konci. Sokol Franc z ústřicového města zasedá co "chief justice", a kdoby chtěl fici, že se do toho úřadu nehodil, ten skutečně by ničemu nerozuměl. On jest jako když ho do toho úřadu uleje! Brejle až na konci nosu tak, aby občas přes ně se mohl lépe na své spolusoudce podívat (bezpochyby se mu za libily zvyky Jičínského), obě paže obnažené až nad lokte a jeho vyměřené, místné a obojetné věty, kterými žádného nerozumněl, spíše pobavil, činí ho ideálním mudrcem. Hned vedle něj sedí výpovědný soudce Šmejkal. Ten sedí u stolu nohy máje položené na druhé židli, doutník mezi prsty, vůbec celý je v šiku, jako kdž má na starosti veliký "case" v chicagskem justice court. Soudce Hrbek sedí hned vedle, a aby dal rázný a přísný vzhled celému tribunuu, snaží se tvářiti po Francovi a Šmejkalovi, čeho plnou měrou také docílil.

Dole u druhého konce síně sešel se výbor na organizaci. Kafka, předseda. Jsou to bratři; Jiroušek, Procháška, Holý, Hubálek a Pešout. Právě zasedli a shledali, že budou potřebovat doplnit svůj geografický rozum několika tištěnými mapami našeho soustátí, co nám dosud Španěl nevzal. Po malém, však čerstvém báhání a hledání, jeden z nich vleče mapu, která vyhlíží, jako by již prošla španělskou válkou, a kterou monchy doplnily městečkama a vesničkami, které tiskař opomenul. Mapa položena na stůl.

Kafka — "Bratři, zde máme návrh, aby Východní župa byla roztažena až do West Virginie."

Jiroušek — "Já protestuju; my, chicagští nechceme jít s new yorskýma."

Pešout — "Vždyť Chicago přece není u West Virginie, Jiroušku, to patří k St. Louisu."

Hubálek — "A St. Louis patří až k nám, do Wilsonu"

Procháška — "Já protestuju proti všemu tomuhle a povídám, že to vše máme na mapě, a podívejme se na ni." Všichni hledí do mapy.

Kafka — "Tak, bratři, tu je West Virginie, zde je Ohio a tu je Cleveland, a to vše bude náležet do New Yorku."

Jiroušek — "To jsem rád — ať již je to jak chce, jen když Štíbr nepřijde do Chicagu; to je prach set —"

Kafka — "Tak nyní tu Střední župu."

Jiroušek — "Já chci připojit Milwaukee k Chicagu".

Pešout — "A my chceme připojit Chicago k St. Louisu."

Holý — Bratři, jak vidim, vy se nemůžete dohodnout. Já sem zavolám bratra France a ten vás hned rozsoudí."

Všichni aklamažně — Ne, ne! Ne, ne! Již jsme dohodnutí!

První odpolední sezení započalo. Jsou čtena jména. Jelikož výboři nebyli hotovi, sjezd jest odročen na 8. hodinu večerní. Bratr starosta a místostarosta, dvě nejpilnější osoby v celém sjezdu, šli se někde podívat na omažské kopce. Wokal mi povídal, že u nich přec nemají takové kopce, jako jsou v Omaze, a proto, nežli se do jednoho kopce pustí, že musí dušičku občerstvit. A v Omaze je hodně kopců!

Sezení večerní zahájeno. Bratra předsedu omlouvá místopř., br. Hurt, že prý má velké bolení hlavy z toho náramného hicu, a tudíž jest mu nemožno zasedat. My všichni tomu věříme, neb to jest vidět jaký účinek měl hic na bratra místopředsedu; je nám ho všem velice líto, ačkoliv s ním trpět nemůžem. Jelikož dosud výborové nebyli hotovi, odloženo zasedání na zítřek o deváté hodině.

Druhý den sezení začalo. Sokol Čermák čte článek za článkem za hrobového ticha, jen předseda vyrušuje klid hromovým udeřením paličky na stůl. Vše, co výbor vypracoval přečteno, a až na malé opravy, též jednohlasně přijato. Důkaz to, že výbor na tělocvik rozumí své práci.

Následuje zpráva organizačního výboru. Jak jsem očekával, tak se též stalo! Jiroušek stál na svých nohou, a výbor, chtěj nechtěj, musil dát clevelandské jednoty i se Štíbrem k New Yorku. Milwaukee celé připojil k Chicagu a St. Louis nepřipustil ani krok přes Mississippi řeku, tak že i na dále musí St. Louis žít ve věčné obavě před cyklonem.

Skala z Clevelandu pořád ještě píše.

Sokol Franc oznamuje, že výbor na stížnosti je hotov. Jako když se všichni ze sna probudí, každý natahuje krk, židličku suna bližě, aby mu ani slovíčka neušlo. Jak zřejmo, každý jest napjat jako struna. Celkem řečeno, byli jsme všichni zvědaví na ty hrozné stížnosti, o kterých nám bylo tak mnoho řečeno a ještě zvědavější, jaké odporučení nám podá náš slavný výbor.

Sokol Franc začíná za hlubokého ticha, neb každý má uši natažené, jen Dr. Jičínský poslouchá hubou, tak aby mu ani jediné slovo neušlo.

Přečtena jedna stížnost a přijata; následuje všeobecné oddychnutí. Čtena druhá, též přijata! Začíná být každému trochu volněji; však čtena třetí: "My, stížní výbor odporučujem, aby Sokol Hurt, co čestný člen N. J. S., neplatil žádný příspěvek k N. J. S. a co činný člen, aby platil." Sotva vyzněla slova ta z úst Sokola France, řehal se každý, až se za břích popadal. Holec tluče hlavou Štíbra do ramena; Čermák se chytí za hlavu; Martyny si klade hlavu na Čermáka; Hurt smichy až pláče a Wokalovi se vesta až na zátech házi. Vůbec, celá vše spůsobila tak veselou náladu, že i Skala na chvílku přestal psát, aby se zasmal.

Sokol Franc: "Nu, blázinkové, čemu se smějete? Což jiného jsme mohli rozsoudit, než aby co činný člen platil, a co čestný neplatil?"

Když veškeré slze byly setřeny, podává výbor na časopis zprávu. Rozpředena dosti čilá debata o rozličných odporučeních. Po přečtení zprávy odloženo zasedání na odpoledne.

V odpoledním zasedání bylo dosti života; debata stihala debatu, však všude jde v dobré náladě a nežli jsme se kdo nadál, nastala doba k večeri. Po več. ři jsme se opět sešli. V tomto sezení opět se živě debatovalo o rozličných náhledech, i bylo zřejmo, přijde-li to tak dale, že veškeré práce uděláme co nejdříve, a co při tom nejlepšího, vše svorně a v té nejlepší náladě.

Opět jsme rozpuštěni až na druhý den ráno. Každý se ubíráme do své místnosti. —

Kapitola druhá.

Jest velké horko!

Lid sedí před domy na židličkách.

Po větříčku ani potuchy!

Jen vrzání a řinčení pouličních kar rozrušuje noční ticho. Tu neb tam ještě v hostinci jest živo, a řinčení sklenic zaniká do neprohledného kouře.

Tu náhle jest slyšet z dálky zpěv. Jako Orfeus táhnu za ním, a čím bližě přicházím, tím zřetelněji slyším české melodie, táhnoucí se do omažských kopců a zaprášených oken. Kvapim, však nechtěje překazit sobě radost, neb z dálky zpěv se mi lepe zamlouvá, zastavuji se a pilně poslouchám. (Pokrač.)

Píseň cvičícího Sokola.

(Zpívá se dle nápěvu: "Na světě jsou samé trampoty (o tabáku).")

I.

Hrazdo, hrazdo, hrazdo dřevěná,
ty jsi naše žena vrozená,
dokud já mám obě ruce
chei dělati velkotouče,
vzepření, přemyky,
vzklopky a výmyky,
výdrže a toče.

II.

Koni, koni, koni kožený,
jaké jsi ty divné stvoření!
Co se všichni namučíme,
nežli se naučíme:
kolečka únožmo,
odbočmo, přednožmo,
přemety a stříže.

III.

Kozo, kozo, kozo čtyrnohá,
původcem jsi legraci mnohá,
proto tě tak rádi máme
a na tobě děláme:

roznožky a skrčky,
připatky a dučky,
anebo ten náš bal.

IV.

Stole, stole, měkce stole vycpaný,
jediný máš útrpnost s námi,
na tobě se vyválíme,
a moc rádi cvičíme:

výsedy, přesedy,
odsedy, sesedy,
a nebo jen lehy.

V.

Bradla, bradla, bradla dvojosá,
na vás teprv poznat je kosa,
jestli správně umí dělat
a ne jenom fušovat:

kliemо komiháni,
v stojí ručkování,
kotouly a mety.

VI.

Čínko, čínko, čínko kulatá,
kež bys byla aspoň ze zlata,
po cvičení bych tě stěfílil
a v penízky proměnil.

Peníze, peníze,
s vámi má potíže
Sokol od jakživa.

Kuň na šíř.

V příloze "Věstníku Sokolského" píše Jindra Vaniček.

Mety přednožmo.

III. družstvo.

Z rozběhu dohmat na madla:

1. Výšvih přednožmo snožmo v pr., návrat doskokem na můstek.
2. Totéž opačně.
3. Výsed přednožmo jízmo v pr. na krk (do sedu jízmo pokos) sesed přednožmo levonož.
4. Totéž v l. na hřbet, sesed přednožmo pravonož.
5. Výsed přednožmo jízmo v pr do sedla; sesed přednožmo levonož.
6. Totéž opačně.
Dohmat l na zadní madlo, pr na hřbět:
7. Výsed přednožmo jízmo v pr (přes sedlo) na hřbet; sesed přednožmo v l.
8. Totéž v l na krk (dohm pr na př madlo, l na krku).
Dohmat na madla.
9. Výsed přednožmo jízmo v pr na krk; uchopit přední madlo za tělem obouruč podhmatem stříž přednožmo (obrat děje se v levo, jde tudíž l noha pod pr) sesed přednožmo pr.
10. Totéž z výsedu v l na hřbet (stříž s obr v pr, pr pod l).

II. družstvo.

Z rozběhu dohm na madla:

1. Přednožka v pr s celým obr v levo do stoje na žiněnce.
2. Totéž opačně.
3. Výsed přednožmo jízmo v pr do sedla, přehmat: pr uchopí podhm přední madlo, l opře se o krk; sesed zánožmo prav a přednožka v pr přes krk.
4. Totéž opačně přes hřbet (l uchopí podhmatem zadní madlo, pr opře se o hřbet).
5. Výsed přednožmo jízmo v pr přes sedlo na hřbet; přehmat: pr podhmatem zadní madlo, l nadhmatem přední; sesed zánožmo pr, přednožka v pr přes krk.
6. Totéž opačně přes hřbet.

7. Výsed přednožmo jízmo v pr přes sedlo na hřbet; přehm: oběma rukama podhmatem přední madlo; sesed zánožmo pravonož přednožka v pravo přes krk (odporučuje se, by madlo uchopeno bylo současně se sesedem).

8. Totéž opačně přes hřbet.

Dohmat na zadní madlo levoruč a hřbet pravoruč.

9. Výsed přednožmo snožmo v pravo na hřbet; pr uchopí zadní madlo podhmatem, l přední madlo nadhmatem, sesed zánož. snožmo; přednožka v pr přes krk.

10. Totéž opačně přes hřbet.

I. družstvo.

Mety přednožmo odbočmo.

Ze stoje na můstku. — Dohmatem pr na předním madle, l na krku.

1. Přešvih odbočmo v levo a ihned výsed přednožmo jízmo v pravo do sedla; sesed přednožmo levonož.
2. Totéž opačně (dohm l na zadní madlo, pr na hřbetě).
3. Přešvih odbočmo v levo přes krk a přednožka v pravo do stoje na můstku.
4. Totéž opačně.
5. Přešvih odbočmo v levo s celým obratem v pravo do vzporu v předu na madlech a ihned kolo přednožmo pravonož do vzporu v předu na madlech; odskok na zad. (Po přeskoju odbočmo, když levá ruka od krku odrazila, nedohmátne tato vice na krk, nýbrž přehmátne ihned po vykonaném obratu v pravo za nohou pravou, když tato do sedla přešvihla, na zadní madlo).
6. Totéž opačně.
7. Přešvih odbočmo v levo s celým obratem v pravo do vzporu v předu na madlech a ihned kolo přednožmo pravonož nad sedlem do vzporu v předu na madlech; přednožka v pravo do stoje na můstku.
8. Totéž opačně.
9. Přešvih odbočmo v levo s celým obratem v pr do vzporu v předu na madlech a ihned kolo přednožmo pravonož do vzporu v předu na madlech; odbočka v l.
10. Totéž opačně.

III. družstvo.

Z rozběhu:

1. Výšvih odbočmo v pravo — doskokem návrat na můstek — výsed přednožmo jízmo pokos v pravo na krk — sesed přednožmo v levo.
2. Totéž opačně.
3. Výšvih odbočmo v pravo — doskokem návrat na můstek — výsed přednožmo jízmo pokos v pravo do sedla — sesed přednožmo v levo.
4. Totéž opačně.
5. Výšvih odbočmo v pravo — doskokem návrat na můstek — výsed přednožmo jízmo pokos v pravo do sedla — sesed přednožmo v levo s půlobratem v levo do stoje pobok na žiněnce (ruce na madlech) — odraz a výsed přednožmo jízmo pokos v pravo na hřbet — sesed přednožmo v levo.
6. Totéž opačně.
7. Výšvih odboč v pr — doskokem návrat na můstek — výsed přednožmo jízmo v pravo pokos do sedla — sesed přednož v levo s půlobratem v l do stoje pobok na žiněnce (ruce na madlech) — výsed odbočmo v levo na hřbet — sesed na před.
8. Totéž opačně.
9. Výšvih odb v pr — doskokem návrat na můstek — výsed přednožmo jízmo pokos v pr do sedla — sesed předn v l s půlobr v l do stoje pobok na žiněnce (ruce na madlech) — odbočka v l.
10. Totéž opačně.

II. družstvo.

Z náskoku, ruce na madlech:

1. Přešvih odb v l do vzporu v zadu na madlech — výsed předn jízmo pokos v pr na hřbet sesed předn vl.
2. Totéž opačně.
3. Přešvih odb v l do vzporu v zadu na madlech — výsed předn jízmo v pr pokos na hřbet — sesed přednožmo v l s půlobr

v levo do stoje pobok na můstku dohmat l na zadní madlo, pr na hřbetě — výsed předn jízdo v pr pokos na hřbet — sesed předn v levo.

4. Totéž opačně.

5. Přešvih odb v l do vzporu v zadu na madlech — výsed přednožmo jízdo pokos v pr na hřbet sesed předn v l s půlobr v l do stoje pobok na můstku (dohmat jako u 3.) — odbočka v l přes sedlo.

6. Totéž opačně.

7. Přešvih odb v l do vzporu v zadu na madlech — výsed přednožmo jízdo v pr pokos na hřbet — sesed předn v l s půlobr v l do stoje pobok na můstku — přednožka v pr přes sedlo.

8. Totéž opačně.

9. Přešvih odb v l do vzporu v zadu na madlech — výsed předn jízdo pokos v pr na hřbet — sesed předn v l s půlobratem v l do stoje pobok na můstku — kolo předn v pr nad zadní madlo a hřbetem do stoje na můstku — odbočka v l přes sedlo.

10. Totéž opačně.

I. družstvo.

Z výšvihu ún. u lichých v pr. u sudých v l:

1. Kolo odb v l do vzporu v předu na madlech — kolo předn v pr do vzporu v předu na madlech — odbočka v l.

2. Totéž opačně.

3. Kolo odb v l do vzporu v předu na madlech — kolo předn v pr do vzporu v předu na madlech — kolo odb v l do stoje na můstku.

4. Totéž opačně.

5. Kolo odb v l do vzporu v předu na madlech — kolo předn v pr do vzporu v předu na madlech — přešvih odb v l do vzporu v zadu na madlech — kolo předn v pr na zad nad hřbetem do stoje na zemi.

6. Totéž opačně

7. Cvičení 5. do vzporu v předu na hřbet a zadní madlo odbočka v l

8. Totéž opačně.

9. Kolo odb v l do vzporu v předu na madlech — kolo předn v pr do vzporu v předu na madlech — z přešvihu odb v l do vzporu v zadu na madlech — přednožka v pr na zad.

10. Totéž opačně.

Met y přednožmo zánožmo.

III. družstvo.

Z rozběhu, dohmatem na madlech:

1. Výsed předn jízdo v pr na krk—přehm před tělo na krk, stříž zánožmo na krk — přehm před tělo na krk — odsun.

2. Totéž opačně na hřbetě.

3. Výsed předn jízdo v pr na krk — přehm před tělo na krk — stříž zánož na krk — přehm pr na přední, l na zadní madlo — sesed zánož pr do stoje na žíněnce a ihned výsed zán jízdo v l na hřbet.

4. Totéž opačně na hřbetě.

5. Výsed předn jízdo v pr na krk — přehm před tělo na krk — stříž zán do sedla — přehm pr podhm na zadní madlo, l na hřbetě, sesed zán pr do stoje na žíněnce — výsed předn jízdo v pr na hřbet (pokos) sesed roznož na před

6. Totéž opačně na hřbetě.

7. Výsed předn jízdo v pr na krk — přehm před tělo na krk — stříž zán do sedla — přehm: pr podhm na z madlo, l na hřbetě sesed zán pr do stoje na žíněnce — přednožka v pr.

8. Totéž opačně

9. Výsed přednož jízdo v pr na krk — přehm před tělo na krk — stříž zán do sedla — přehm před tělo na hřbet — výskok zánož na krk do vzporu ležmo za rukama — seskok v pr na můstek.

10. Totéž opačně.

II. družstvo.

Z rozběhu, dohmat: pr nadhm na zadní madlo, l v sedle:

1. Přešvih zán snož v pr s půlobratem v l do vzporu v př na zadním madle a hřbetě — výsed únož v pr do sedla s celým obratem v l — sesed únož v pr na před do vzporu v zadu na mad — kolo zán pr na zad do vzporu v zadu (pr noha podhodí se pod l nohu a l ruku) — odskok na před.

2. Totéž opačně.

3. Přešvih zán snož v pr s půlobratem v l do vzporu v předu na zad madle a hřbetě — výsed ún v pr do sedla s celým obratem v l — sesed pr na před do vzporu v zadu na madlech — kolo zán pr na zad do vzporu v zadu na mad — výsed přednožmo jízdo v l na zad na krk (pokos) — přehm před tělo — sesed zánož levonož do stoje na žíněnce.

4. Totéž opačně.

5. Přešvih zán snož v pr s půlobratem v l do vzporu v předu na zad madle a hřbetě — výsed ún v pr do sedla s celým obratem v l — sesed únož pr do vzporu v zadu na mad — kolo zán pr na zad do vzporu v zadu na mad — přednožka v l na zad před krk.

6. Totéž opačně.

7. Přešvih zán snož v pr s půlobratem v l do vzporu v předu na zad mad a hřbetě — výsed ún v pr do sedla s celým obratem v l — sesed únož pr na před do vzporu v zadu na mad — kolo zán pr na zad — výsed únož l na zad s půlobratem v l do sedu jízdo pokos v sedle — přehm: l podh před madlo — pr na krk — sesed zán l a ihned přednožka v l do stoje na můstku.

8. Totéž opačně.

9. Přešvih zán snož v pr s půlobratem v l do vzporu v př na zadním madle a hřbetě — výsed ún pr do sedla s celým obratem v l — sesed únož pr na před do vzporu v zadu na m — kolo zán pr na zad do vzporu v zadu na mad — výsed ún l na zad do sedla s půlobratem v l — přehm obouruč před tělo na krk — výskok zán na hřbet do vzporu ležmo za rukama — přednožka pobok přes krk v levo.

10. Totéž opačně

I. družstvo.

Ze stoje na můstku, dohm: pr nadhm na př mad, l v sedle:

1. Přešvih zán snož v pr s půlobratem v l do vzporu v předu na m — kolo ún pr — přešvih ún pr do vnitř (do sedla) — stříž odb v l vně (l noha nachází se na vnější straně l ruky v přeš ún) — přešvih únož levou na zad — přešvih odboč v pr přes krk a ihned přešvih přednožmo snožmo v l přes hřbet s půlobratem v l do vzporu v zadu na zad madle a hřbetě — výsed ún l na zad na hřbet s půlobratem v l do sedu jízdo pokos — přehm před tělo (l podhm zad, pr nadhm př madlo) sesed zánož l a zánožka v pravo přes krk.

2. Totéž opačně.

3. Přešvih zán snožmo v pr s půlobratem v l do vzporu v př na madlech — kolo ún pr — přešvih ún v pr do vnitř (do sedla) — stříž odb v l vně — přešvih ún l na zad — přešvih odb v pr přes krk a ihned kolo předn snož nad hřbet do stoje na můstku.

4. Totéž opačně.

5. Přešvih zán snož v pr s půlobratem v l do vzporu v předu na mad — kolo ún pr přešvih ún pr — stříž odb v l vně — přešvih ún v levo na zad—přešvih zán snož v pr přes krk a ihned přednožka v l přes hřbet.

6. Totéž opačně.

7. Přešvih zán snož v pravo s půlobratem v levo do vzporu v předu na madla — kolo ún pr přešvih ún pr — stříž odb v levo vně — přešvih ún v levo na zad — přešvih zán snož v pravo přes krk a ihned kolo přednožmo snožmo v levo nad hřbetem do stoje na můstku.

8. Totéž opačně.

9. Přešvih zán snožmo v pravo s půlobratem v levo do vzporu v předu na mad — kolo ún pr přešvih ún pr do vnitř — stříž odbočmo v levo do vnitř — přešvih ún pr na před do vzporu v zadu na madla a ihned kolo před. snožmo v levo na zad nad hřbet do stoje na můstku.

10. Totéž opačně.

Z ústředního výb. Záp. župy Sok.

Omaha, Neb., 3. ledna 1899. — Zápisky schůze ústř. župního výboru ze dne 26. pros. '98. Schůzi zahájil a vedl starosta br. A. Kment. Nepřítomen br. Rud. Havelka. Zápis schůze minulé přijat jak čten. Dopis Nár. Jed. Sok. čten a přijat a dán návrh, aby výk. výb. bylo vyhověno dle jeho přání.

Dopis p. J. Moravce čten a přijat a návrh dán, by záležitost ta ponechána k vyřízení výk. výboru.

Dopisy jednot Crete a Wilson ženy a přijaty, zároveň zasílají župní poplatek. Dán návrh a přijat, by žádost jed. Wilson ponechána do příští schůze, kde nastoupí nový výbor. Účet br. Drozdů co doplatek za službu cvičitele \$13 60 přijat a vyplacen, účet za knihu přijat a vyplaceno \$2.50. Dán návrh ku prohlédnutí knih, přijato; zvoleni br. Sebek, Matbauser a Raba.

Příjem: Jednota Crete \$11.00 co župní poplatek.

„ Wilson 2.20 „ „

Vydání: Br. Drozdovi za službu \$13 60.

Za knihu \$2.50.

Tim schůze skončena. Zapisovatel.

Zpráva příjmů a vydání za rok 1898.

Příjem:

Těl. Jed. Humboldt	\$2.10
„ Sokol Omaha	6 60
„ „ Clarkson	3.00
„ „ St. Louis	28.40
„ „ Karel Jonáš, Abie, ...	2.70
„ „ Karel Jonáš, Wilson.....	2.30
„ „ Žižka, Bruno	5.20
„ „ Tyrš, Cedar Rapids	30.05
„ „ Crete	11.00
„ „ Karel Jonáš, Wilson.....	2.20

\$93 55

Vydání:

Za poštovné od září do ledna	\$1.04
Služné zapisovatelů za r. '97	10.00
Sok. Drozdovi služné co žup. cvič. část	12.20
„ „ za listek	2.50
Sok. Fialovi za cestu k návštěvě jed. Platts-	
mouth co cvičitel	5.30
V. K. Třískovi za vedení závodů župy Záp.	25 00
P. Drozdovi služné	22 55
Za knihu	2.50
Drozdovi služné co doplatek	13.60
Za otisky prostných cvičení ku závodům	2.00
Za službu jednateli za rok 1898.	10.00
Poštovné	2.00
Za otisky prostných cvičení s týčemi	1.00
Úhrnem	\$109 69

Příjem..... \$93.55

Vydání..... 109 69

Vydáno více o \$16 14 než přijmuto v roce 1898.

V pokladně od roku 1897 \$107.70

16.14

Zbývá v pokladně..... \$91.56 Na zdar!

Vác. J. Šebek, zapisovatel.

DO P I S Y .

(Dopis tento byl psán pro číslo minulé.)

V Bruno, dne 8. prosince 1898 — Bratři Sokolové! Celý rok jsem očekával nějaký dopis z našeho sboru, ale bratři byli všichni váhaví po celý rok, tak že žádný se neodhodlal, aby dopsal do Sokola Amerického.

Náš sbor si počínal na začátku roku dobře. Předně se musím zmínit něčím o cvičení, než přikročím k zábavám. Členové cvičili dosti pravidelně třikrát týdně až do závodů, odbyvaných v srpnu v Omaze. Též žáků cvičilo neustále od 20 do 30 třikrát týdně. Ale od závodů to jaksi ochablo. Sám nevím co jest toho příčinou, že cvičení tak pokleslo za poslední tři měsíce. Snad proto, že cvičitel se ani jednou neukazal do cvičení. Tak i potom členstvo počalo ochabovat, až to ochablo na čisto. A žactvo bylo též nuceno přestat navštěvovat cvičení, když je neměl kdo cvičit.

Doufám, že od Nového roku jest zvolen cvičitel, jenž bude činnějším, než jeho předchůdce.

Též jsme započali vyučovati mládež v české škole a to po celý rok. Dne 22. února sbor pořádal zábavu ve prospěch české školy, při které jsme vydělali malou částku peněz, za kterou sbor zakoupil něco knih. Ale ona částka nám dalece nestačila, ač nám Sokol Fr. Jelínek, zdejší učitel, vyučoval v české škole bezplatně. Pak se sbor rozhodl pořádat druhou zábavu 6. července, na den upálení Jana Husa. Jelikož to bylo hned po "julaji", tak jsme měli špatnou návštěvu a po zaplacení výloh jen něco málo zbylo.

Začátkem září jsme se zas usnesli započít s vyučováním a jelikož Sokol Jelínek se odebral do vyšších škol do Tremont, tak převzal jeho místo Sokol Joe Vacin, též učitel. V naší české škole vyučujem každou sobotu. Návštěva dítek jest průměrně 35 žáků. Ochotníci z Linwood se usnesli, že sehraji frašku "Staří blázni" a výtěžkem že nám budou nápomocni vydržovati českou školu. Sehraji divadlo dne 19. listopadu. Tcto se vydařilo znamenitě. Náš sbor vzdává jmenovaným ochotníkům srdečné díky za jejich dobročinnost.

Teď se vrátím o několik měsíců nazpět. V srpnu se sbor náš usnesl jeti do Omahy na Český den v plném počtu. Požádali jsme společnost železniční o dodání dvou vozů osobních, které jsme si zde ozdobil na cestu praporek. Jelo nás z Bruna 240 osob i měli jsme svou kapelu o 16 hudebníků.

Jak vydařil se Český den, závody a sjezd N. J. S. v Omaze nechei se rozepisovati, podotýkáje jen, že dosud nebylo sjezdu, v kterém by se bylo s větší láskou a svorností pracovalo, jako v onom omažském.

Dne 4. prosince jsme odbyvali výroční schůzi, v níž byli následující úředníci zvoleni:

Starosta br. V. A. Proškovec, místost. A. Otoupal, taj. V. Blatný, účetní Fr. Zelený, pokl. Karel Zelený, náč. Václav Proškovec, první cvičitel John R. Šřava, druhý cvičitel A. Otoupal, praporečnick Vác. Hájek; výbor majetku: Straka, Zelený a Kudláček; výbor zábavní V. A. Proškovec, Vác. Blatný a Václav Proškovec.

Členové vyloučení: John J. Pošvař a Ed. Texel. Členové přijati: Václav Proškovec a John Kubát.

Se sokolským Na zdar!

Václav Blatný, taj.

V Abie, Neb., dne 20. prosince 1898. — Náš sbor jest opět větším v počtu cvičících členů, než času letního, neboť se navrátilo několik bratrů, již byli za svou povinností mimo domov. Ale proto by jich mohlo mnohem více navštěvovat cvičení, než dosud navštěvuje.

Jest vidět, že jsou posud členové, kteří se velmi málo zajímají o věc sokolskou a že postrádají pravého ducha sokolského.

Pročež bratři k dílu!

Bez pravého ducha sokolského spolek sebe čtenější ničeho nedokáže, neboť duchem činnost oživuje a nadšenost budí. Tedy nebudme netečnými!

Velký počet členů netečných a bez energického smyslu pro věc společnou spíše vadí než prospívá.

A. naši povinností jest, bychom železným krokem kráčeli v před a naši věc sokolskou zdokonalovali, neboť žádná věc lidská není tak dokonalá, by v ničem lepší býti nemohla.

Dne 4. prosince jsme odbyvali výroční schůzi a zvolili jsme následující úředníky:

Frant. Shorný starosta, Josef Hasík náměstek, J. D. Hasík taj., Vilém Johannes účetní, Jiří Mašek pokladník, Jiří Mašek náčelník, Josef Marušák cvičitel, J. C. Hruška praporečnick, J. C. Hruška dopisovatel. Na zdar!

Jos. Hasík.

V New Yorku, dne 28. prosince 1898. — Volba činovníků pro příští rok dopadla následovně: Starostou zvolen opět Sokol L. C. Frank, náměstkové: I. Sokol Kafka, II. Sokol Lier, zapisovatel Jos. Jedlička, účetní A. Bohdanecký, pokladník Jos. Brodil, výbor finanční: Jan Černý, Ant. Opperman, Jos. Říha, Jos. Kraupner, Emil Wokal; náčelník Aug. Tesař; podnáčelníci: F. Martyny, Vác. Hampl, Karel Řehoř a Frant. Jicha; výk. výb. N. J. S.: Josef Brodil, Al. Wokal, Jos. Říha, Jos. Wocel, Fr. Lier, Aug. Tesař, Jan Pavlík; župní výbor: Aug. Tesař, Kar. Řehoř, Vác. Křížek L., Vác. Hampl, Fr. Jicha a Fr. Bartuněk.

Sbor důvěrníků a výbory jiné zde ani uvádět nebudu; vzalo by to mnoho místa, neboť jich máme tolik, jako na státním listku volebním. Doufám však, že každý, který zvolen byl, bude také schůze výboru, do kterého patří, navštěvovat a povinnosti zastávat, tak, aby pro nedbalost nemusel nikdo z výboru býti odvolán.

Veřejné cvičení uspořádané Těl. sborem dívek a paní v neděli, dne 18. prosince t. r. vydařilo se na očekávání skvěle, po stránce mravní a hmotné. Začátek ve 3 hodiny odpoledne. Cvičilo se přesně dle následujícího programu: Cvičení s obružemi — malé žacky; skupinová cvičení s tyčemi, kužely a činkami — žáci. Cvičení s činkami — čekanci; skupinová cvičení s tyčemi a kužely — členkyně a čekanky T. sboru dívek a paní. Cvičení se švihadly a šátky — větší žacky Těl. školy. Cvičení prostná se skupinami — členové Těl. Jed. Sokol, teč pak cvičili na nářadí. Všechna tato velmi složitá i obtížná cvičení provedena byla při hudbě a bezvadně. Radost a nadšení zračila se na tvářích všech cvičících — malých i velkých a zejména cvičitelové byli potěšeni, že jejich práce byla korunována tak skvělým výsledkem a došla uznání se strany obecnosti a vůbec všech přátel myšlenky sokolské. Že toto veřejné bylo to nejkrásnější, jaké kdy pořádko bylo, to doznal každý.

Každého také mile překvapuje, když mezi členy mladými, kteří cvičí a veřejně vystupují, uží našeho Pavlika, který se ještě stále tuží a cvičení navštěvuje a mladíkům dává "čočku" a těm, kteří myslí, že jsou na cvičení příliš staří, jest vzorem, z něhož mohli by si vzít příklad. Bratr Pavlik jest již — nemýlím-li se — přes 40 roků star, ale na hrazdě si počíná jako 20letý. Bratři Pavlik a Tesař jsou dva nejstarší cvičící členové v naší jednotě a cvičí stále, i zdá se, že ještě cvičení tak brzy nenechají. Doufám, že starší členové si z nich vezmou příklad a budou cvičiti též. Bude to jen k jejich prospěchu; proto volám: "Na shledanou ve cvičení po Novém roce!"

Však ještě něco o veřejném cvičení! Jak jsem již podotknul, vše šlo pěkně, vše bylo zdařilé, jenom scházel proslov a doslov. Bylo by bývalo záhodno, aby starostka třeba jen krátkou řečí povzbudila údkyně k návštěvě cvičení, a proč by se děvčata cvičení vyhýbat neměla, proč veřejné cvičení Těl. sboru dívek a paní pořádká atd.; doslov pak by byl na místě též, neboť veřejné cvičení jest sokolskou slavností a má být také dle toho zakončeno. Pak dlouhé přestávky mezi vystoupením cvičících měly být vyplněny zpěvem, básněmi a pod., neboť dlouhé čekání unavuje obecnost, ono přechází sem a tam, a když se začne cvičit, pak jest ruch, že není slyšet cvičitele, a cvičení se nevěnuje taková pozornost. O veřejném cvičení jsme viděli velký počet žactva, a přece bychom mohli mít žáků i žaček o mnoho více, kdyby samotní Sokolové svých dítek do tělocvičné školy posílali a nenechali je často i pozdě večer po ulici se toulati.

Po veřejném cvičení pravil mi jeden pán, že ani jeden otec a ani jedna matka by neměla hřešit na svých dítkách, neposíláním jich do školy tělocvičné. Každý bez rozdílu, ať Sokol anebo ne, měl by svých dítek svěřit Sokolu, a radost by z nich měl každý. Pro dítky, které navštěvují cvičení, zavedla jednota nyní i zpěv, takže každou sobotu odpoledne, za nepatrných 5c měsíčně se cvičí ve zpěvu, a měli jsme již i příležitost o veřejném cvičení a koledě malé zpěvačky poslechnouti, a mnohému se i slza v oku zaleskla při zpěvu velebné hymny národní, zaznívající tak krásně z úst těch maličkých. Že heslo "Zpěvem k srdci a srdcem k vlasti" nevyzní v prázdnu frází, o to postará se u našich žáčků cvičitel jejich a osvědčený cvičitel našeho pěveckého odboru, pan Vaclav Raboch.

Pěvecký odbor sehrál operu "Marie, dcera pluku" na boží hod vánoční a sice velmi pěkně. Ale ta návštěva! Jen tak, že se neprodělá! Opět jest o jeden důkaz více, že něco hezkého sehrát se u nás nevyplácí. Jeden můj přítel, když tu návštěvu viděl, spráskl ruce a pravil: "Taková hezká opera a tak málo lidu! Ale vsadím se, kdyby pěvecký odbor té zpěvohře dal název "Sedm let za živa utopenej", měli byste nabito. Nu, jaká pomoc — za to ale ti, kteří byli přítomni, nelitovali toho a slibují, že na Nový rok se přijdou podívat na divadlo "Potrhlý švec".

Na koledu, dne 26. prosince podělovány byly dítky tělocvičné školy v Sokolovně dárky a sice děvčátka si podělily Sokolky a chlapeč Sokolové. Byla to malá dětská slavnost. Dítky přednášely několik básní, potom také zazpívaly pod řízením pana Rabocha "Kde domov můj?", "Ach, není tu, není" a "Žezuličku". Musely

ovšem několikrát opakovat. Pak rozdávány dárky, což trvalo hezkou chvíli. A když jim Červa zahrál také "solo", daly se do tance a žádný jim nesměl do kola. Dlouho to ovšem netrvalo, neboť večer pak byla zábava pro velké "děti", která trvala až do rána.

Zabav zde jest pořád dost, sokolských i jiných, jen že ušlechtilé zábavy nemají té přízně, jako všelijaké dupandy. Koncerty a divadla, ty zde živčí. Za to ale šindiky žijou.

V neděli, dne 15. ledna prý uspořádá Sokol Červa zase jeden pěkný koncert v Sokolovně na "samerj plech" jak mi povídal a bude prý to něco hezkého. Tedy hudby, a sice pěkné hudby milovní Sokolové si nedají ujít příležitost poslechnout skladby mistrů Smetany a Dvořáka. Teč musím upozornit bratry, že 22. ledna hraje dramatický sbor pěknou veselohru od Lokaje "Archa Noemova". Sokolové, kteří si nechali mnou poslané listky, mají vstup volný.

B o h d a n e c k ý .

Wilson, 1. ledna 1899. — Chápu se péra, bych něco napsal, ale safraporté, už tady mám mýlku, na místo '99 jsem napsal '98; no, už je to opraveno. Nuže, náš sbor mne zvolil za dopisovatele do Sok. Am. Vymlouval jsem se, kdyby to tak bylo nějakému děvčeti, to by ušlo, ale dopisovat do novin, to přece jest trochu pro mne mnoho. Zkrátka nějak mně to nešlo do hlavy, ale v tom můj souseď mne šfouchne a povídá: "Jen to vem, vždyť je to čest." To mnou nějak trhlo. Pomyslil jsem sobě, čest že si nesmím nechat ujít, na tu má přece každý držet — a již ani hlásku jsem nepustil a bylo rozhodnuto. Teč jestli ale něco hloupého napíší a nějakou utržím, to bude (druhá) čest, co?

Tedy začínám hned prvního. Říkávají co prý člověk dělá na prvního, že dělá celý rok. To já asi budu také celý rok psát. Nu, vem to neš, stalo se, stalo, teč jen nějak do začátku, konec už se nějak uplete.

Cvičení jest nejhlavnější, a proto nejdříve o něm něco. Před veřejným cvičením každý se tužil až bylo radost na ně se podívat, ale teč nějak to ocháblo, žádný nějak nedbá, ale není se ani co divit, neboť pořád cvičit jedno, se nějak omrzí. Ne snad, že máme liknavé cvičitele, ti jsou čili dost, ale aby se řeklo zkrátka a dobře, neumějí dosti výkonů, aby se cvičení měnilo. Myslím ale, že tomu bude odpomoženo, neboť tajemník již vyjednává se župou o župního cvičitele. Pročež hoši jen do toho, abyste byli při síle až župního cvičitel nás navštíví, aby viděl, že třeba tady byl temperence, přece že máte dost čilosti v sobě.

Tak, teč si půjdu ohřát prsty, píšu v Sokolovně a je notná zima — teč to půjde zas, prsty rozmrzly.

Ve výroční schůzi též několik bratrů živě rokovalo o druhém sboru sokolském, který jest asi devět mil odtud vzdálen, abychom se spojili. Rokování tak bylo spletito, že tomu nebylo ani konce. Pročež starosta to odložil na druhou schůzi, by si to mohli bratři trochu promyslet. To bylo ale hluku, starosta že nemá právo to odkládat. Ale co to, na druhou schůzi se bratři vojáci ani nedostavili a tak jak staré přísloví praví: Kdo uteče, vyhrá (prohrá) se osvědčilo, neboť rozhodnuto, by se dotýčný sbor dříve přidal k Národní Jednotě Sok. a potom se můžeme spojit. Myslím ale, že spojení by dobře nepracovalo, neboť oba sbory jsou moc od sebe vzdáleny. Ale můžem si navzájem pomáhat jak jen budeme moci a pracovat za stejným cílem, třeba spojení nebyli.

V pondělí dne 26. prosince dramatický odbor nám sehrál veselohru v 5 jed. "D'ablova Deera" od B. Kneisla. Již po nějaký čas nám svatý Jan hojně vody kropil, tak že bylo bláta až po kotníky a proto malou návštěvu jsme očekávali, ale večer se vylouppul velice krásný a byli jsme překvapeni velikou návštěvou. Většinou doposud navštěvoval divadla jen mladý lid, ale jaká radost všech, když v síni bylo vidět tolik nových obličejů a to většinou našich starých zákopníků a jak každému radost z očí jen zářila, což dokazovalo, že nás opět navštíví a samo sebou se rozumí, když se jim to líbilo, že to řeknou souseďm a podruhé bude návštěva ještě větší. Jen přijďte všichni, mladí i staří a podporujte věc dobrou, věc sokolskou. Je to přece jen radost poslouchat s jeviště ty lahodné zvuky české.

Teč něco o našich ochotnicích. Kus vybrali výtečný, jen měl být lépe nastudován, potom to tak nehrnout jako by byl plat od kusu a neš etřit tak moc plíce. Ovšem, o všech to neplatí, neboť

některí hrajou výtečně. Některý když dostane malou úlohu tak o ni nedbá, raději by dlouhou; a když dostane dlouhou tak to vážne. Bratře řediteli, také to špatně se posloucheš, když ve hře bouchně za kulisu zátka! V meziaktí by se to lépe hodilo, nemyslíš?

D'ablova dcera se vžila do úlohy a hrála znamenitě a až na nějaké chybičky všichni účinkující hráli výborně, že můžeme být na ně hrdí. Sokol A. Zahofik z Cedar Rapids doporučuje divadlům kus "Zapovězené ovoce." Já doporučuji ředitelům kus "D'ablova dcera", neb jest to velice zajímavá, poučná, humorem propletená hra. Teď ale ochotníci s chutí do druhého kusu, neb jsem mnoho návštěvníků slyšel praviti, že to jest hezké, jen kdyby to bylo častěji a já sám už zas bych šel do divadla.

Ještě něco málem bych byl zapomněl. Nemyslete když jest po divadle česká taneční zábava, že by bylo lépe mluvit více česky? Ono se to špatně vyjímá když bratr, který vede tanec, vyvolává pořád jen anglicky.

Ve výroční schůzi zvoleni na rok '99 následující úřadníci: Fr. Michaliček starosta, Jindřich Tobiasš náměstek, Jak. Somer tajemník, Václav Somer pokladník, Vincenc Hubálek náčelník, Bedřich Michaliček cvičitel. Přeji celé Nár. Jed. Sok. mnoho štěstí v tomto roce, aby zdárně a svorně pokračovala, a dopisovatelé by hojně psali. Na zdar!

Frank Michaliček,
dopisovatel.

V Milwaukee, dne 1. ledna 1898. — Opět jeden rok uplynul do lůna věčnosti, rok plný senzací v životě národa amerického, rok slávy, ale i rok pro mnohé spojený s žalem; a běhu tohoto senzačního a pro celý svět, zajisté roku památného účastnilo se mnoho nášinců, podle přísloví starých reků: Buď na štítu nebo se štítem; to jest — buď mrtví pro vlasť — neb vítězi. — Jména jich zůstanou v každého paměti. Víme, že z každého státu naší velké unie hlasilo se mnoho Čechů pod zbraň, bojovat pro svobodu národů utiskovaných. *)

Tělocvičná Jednota Sokol v Milwaukee, jedna z nejstarších jednot tělocvičných ve Spojených Státech, zajisté s hrdosí pohledu může na práce za uplynulý rok vykonané. Nebyl jeden podnik národní, kteréhož by se byl nesúčastnil; kdekoliv byl pozván od sbratřených spolků turnerských, všude vystoupil v plném počtu, tak že s hrdosí vždy pohlíželi ony turnerské sbory na nás a řadili nás vždy v před; ale i mezi národuosti naši zaujímají vždy první místo; jdou všem ostatním vždy příkladem v před — vyplňují v pravém slova smyslu účel jim vytknutý, co spolek národní.

Ve zdravém těle, zdravý duch, však jest účel sboru samotného; toho bohužel však částečně nedbáno. Tělocvik nebyl za uplynulý rok náležitě naší mládeži, našim bujarým mladým Sokolem pěstován; o příčinách, proč nehleděli na pěstování zdravého těla — a tím pak i zdravého českého ducha, nechci psáti, každý z nás toho však lituje, že mládež tak ušlechtilou věc zanedbává, však "Ne z rmutného oka, ale z ruky pilné naděje kmitne", staň se i u nás tímto rokem. Náčelník Sokol Pittner a cvičitel nynější Sokol Jan Zahofik přičiní se se vši pili zajisté, by sbor náš opět stál v popředí Sokolů česko amerických.

Na sjezdu v Omaze dobře uznal výbor sjezdový důležitost zakládání sborů Sokolek. Nemíním tím pouze Sokolky činné; míním tím zakládání jednot Sokolek, se stejným účelem jako sbor Sokolů jest.

Matka jest první vychovatelkou dítek svých a vydatným podporovatelem v učení pozdějším. I když bude členkyní takového vychovávajícího sboru, zajisté bude hlavním činitelem Sokola. Proto doufáme, že naše ušlechtilé dámy — paní i dívky, uposlechnou povolání sboru Sokola, nedají ruce v klín, nýbrž s chutí založí u nás sesterskou jednotu Sokolek.

Když stát Wisconsin slavil své padesátileté jubileum, tu sbor Sokol na vyzvání řádu Wisconsin, č. 17 Č. S. P. S., ihned uzavřel účastniti se jubilejní slavnosti, a členové sboru dostali pak, jsouce zvoleni do společného výboru s největší pili své povinnosti, což jest známo všem milwauckým. Česko-slovanský den v Milwaukee nevymizí nikomu z paměti po celý jeho život.

Patronát Česko-Americké síně slavil a pořádal věcnou výstavu, jejíž čistý příjem věnován byl na umoření dluhu na budově váznou-

*) Spiše pro zájmy amerických kapitalistů.

cího, a i tu sbor Sokol vykonal s největší svědomitostí povinnost mu vytknutou, přispěv se vši silou co mohl, že česká výstava se znamenitě zdařila.

Na poslední roční den "Sylvester", jak každoročně, tak i letos, pořádáno cvičení sokolské, avšak poněvač výbor měl rozsáblý program deklamační, zpěvní a komický, tu nebylo lze sboru, než též jedno číslo a sice na hrazdách vyplniti. Zdařilo se znamenitě.

Mezi staršími Sokoly spozorovali jsme též dva mladíky, kteří poprvé veřejně cvičili a dobře se drželi. Jsou to dva nadějní jinoši: Jiřík Dejnský a A. Kostlan. Budou-li pilně cvičit, zajisté první ceny jim nikdy neuniknou.

Ku konci zmíniti se musím o celoroční volbě, kteráž se potkala s následním výsledkem. Starosta Sokol Frant. Moudrý, mistostar. Jan Štamberg. taj. Ant. Šabart, (na kteréhož buďte veškeré dopisy pro příští rok zasílány). Zároveň jest bratr Šabart dopisovatelem do Sokola Amerického. Fin. taj. L. Ehrlich, pokladník V. Zajíček, do patronátu na pětletého roku Fr. Libra, náčelník Ant. Pittner, cvičitel Jan Zahofik, praporečníci titíž, totiž F. Ctibor, Mikula a Kostlan — a knihovnik (nový úřad) Jan Drbal. Veškeri nově zvolení úředníci jsou chvalně známi co pilní pracovníci sboru Sokol, a tu zajisté pokrok nás minouti nemůže v tomto novém roce.

Volám všem šťastný Nový rok a žádám Vás, Sokolové, snažně, fiďte se dle slov nezapomenutelného básníka českého:

"Pracuj každý s chutí úsilovnou
Na národu roli dědičné. —
Cesty mohou býti rozličné,
Jenom vůli máme všichni rovnou."

Na zdar! Hynek Vrba, dop. jedn.

V Chicagu, dne 3. ledna 1899. — (Ze Sokola Chicaga.) Třešoucí se rukou chápu se péra! Jak by také ne, když si vzpomenu na ty svizele mých předchůdců, tu se není co divit.

Tož musím dát pozor, bych některé taky Sokoly nepopíchal, neb abych co napišu, zas nemusel odvolávat. Budu psát jen pravdu. Ty hodné budu chválit a těm druhým dám příležitost, aby se polepšili — a když ne, tak je popíchám ať mne pak třeba — udělají se modré kruhy — ale odvolat nic!

Schůze našeho sboru jsou dosti čteně navštěvované. Však jsou to vždy jedni a tiž. Ti ostatní se ukážou tak jednou za rok. Však to teď přejde. Některí členové dluhují za rok i více a když se na to upozorní, tu na dopis ani neodpoví. Pravím, že jen někteří!

Proto bylo v celoroční schůzi usneseno, že se více žádnému čekat nebude, i že s každým jednati se bude dle stanov, což bych rád i jiným sborům.

Na rok 1899 zvoleni následující úřadníci: Starosta Václ. Červenka, náměstek Fr. Beneš, taj. Fr. D. Novák, účetní Jan Rauš, pokladník Alois Vavroušek, náčelník Jan Jiroušek, mistonáčelník Emil Altera, domácí správce Ferdinand Novák, jimž volám Na zdar!

A co naše tělocvična? Darma mluvit. Cvičí nás průměrně 8, ač by nás mělo být nejméně třikrát tolik, a to počítám jen členy mladé. Však ti co cvičí, tak cvičí s láskou a stále, neb jest v naší tělocvičně velmi veselo, skoro moc. Více kázně by neškodilo — aspoň cvičitele a náčelníka by měl každý hned poslechnout. Každý z cvičenců má jméno a příjmení, a k těm pak má ještě jedno "jméno", (nickname). To by mělo přestat, neb někteří se na to mrzí, tak se nám jeden člen docela poděkoval a druhý přestal cvičiti. — Minulý měsíc získali jsme dobrého cvičence v Sokolu Ferd. Novákoví, bývalém cvičiteli Sokola žateckého v Čechách, jen by měl více a stále cvičit.

Od 11. do 17. prosince pořádal Pat. Svob. Školy Vojta Náprstek, jehož předsedou jest náš táta Sok. Václav Roubal, výstavu, která se úplně zdařila, neb má být výtěžek as \$1500. Co tu bylo práce, času a peněz, které na to pořádací výbor obětoval. O tom ale žádný nemluvil. Že však náhodou 3 členové ze 12 výborů vyhráli cenné předměty, tu se začlo po výstavě mluvit, že nebylo losování poctivé. Inu, kdo chce psa bít, ten vždy hůl najde!

Na zdar! Ant. Červenka, dop.

V Cedar Rapids, dne 4. ledna 1899. — Zase máme o jeden rok více zkušenosti, ale dojmý, jaké zůstavil minulý rok každému z

nás, jsou asi rozdílné. U mnohého byly snad veselé, u druhého smutné. Obyčejně a snad již ze zvyku nařiká, nechci říci každý, ale velká většina na právé uplynulý rok.

Tak jest to i s námi zde. Nemůžeme snad právem nařikati na minulý rok, že se snad k nám zachoval macešsky, ale musíme nařikati na tu netečnost, na tu (snad) lenivost, aneb, jak to mám vyjádřiti, že jsme právě minulý rok byli tak liknaví, tak leniví, tak bezohlední k naší jednotě, že se až rdím. Chtěl jsem to již dávno psáti, ale bál jsem se, že by můj dopis byl zbrani v mnuo 'br. Sokola', který, ačkoliv říká, že jest bratrem, a to bratrem upřímným, ačkoli to s tou upřímností as opravdu nemyslí. Neboť kdyby byl bratrem upřímným, nehleděl by snižovati sbor, ku kterému náleží a nečekal by na příležitost, by mohl tak učinit. Kritika, napomenutí, neb rada může býti přijata od každého z nás, ale poškozování a snižování sboru jakkoliv, ať již veřejně neb v ústranní, je br. Sokola nedůstojné. Alespoň já tak myslím a většina se mnou. Rád bych věděl, proč odbývá spolek schůze? A proč má článek ve stanovách "Pro dobro sboru?" Když některý bratr Sokol má něco na srdci neb ví, že to nesouhlasí s jeho myšlenkou, proč nepřijde aspoň jednou ročně do schůze, proč neotevře své srdce 'láskou' přetékajícím k Sokolstvu, proč nedá radu, by to neb ono se nedálo? Ale vytýkat, to že jest špatné, neb to že jest nedůstojné Sokolstva, neb že se to neb ono nemělo neb mělo dělat. Takového bratra, ať již ve sboru neb ve veřejnosti, budu si vážit.

Že jsme dnes pozadu v tom, v čem vlastně máme býti v popředí, neupírám. Ale proč? Částečně naší vinou a částečně vinou bratří, kteří spolek svůj snižují na tlupu komediantů. Právě tím pádem nemůžeme se nadíti, by přistupovaly k nám síly mladší, bychom nahrazovali hráz protřzenou tím neb oním "veteránem."

Není divu, když se opovází bratr psát veřejně, že si může lecko nás zjednat, a my že se necháme ukazovat na každé křižovatec. Ať jde trochu jen zpět, a myslím, že by vzal ona slova zpět. Nebráním se v tom, že mnohé sbory pochybují ve svém jednání neb směru. Ale jsme my, jednotlivci, lepší? Myslím, že ne.

V čem já vidím chybu jest to, že nejsme si dosti upřímní, jsme sobci! Kdyby jeden k druhému měl více lásky, více otevřenosti, více obětavosti, pak věřte, že bychom mohli čeliti mužně budoucnosti vstříc. Rok nynější má nabrzditi léta minulá; má vrhnouti více jasna, více pochopení sokolské myšlenky do řad našich. Rokem nynějším začne cvičitelský běh v Chicagu, od kterého si každý z nás na sjezdu v Omaze a každý (může být že ne) z řad našich, přeje to nejlepší ovoce pro naše sbory roztroušené po širé pláni Severní Ameriky.

Doufejme, že během cvičitelským dokážeme více, než jsme dokázali při společném cvičiteli, neboť doba jednoho měsíce v každém sboru byla velmi krátká, aniž by vyhověla tomu, za čím byl poslán spol. cvičitel.

Teď jen záleží na sborech, by poslaly do cvičitelského běhu bratry upřímné, bratry obětavé, by ovoce běhu se mohlo rozdělit mezi cvičence sborů.

Velikou nadějí se těším, že právě co jsme zanedbali minulý rok, nahradíme rokem tímto, že naše činnost tělocvičná bude mnohem lepší než byla. Jen záleží na nás, bychom každý pomohli tam, kde můžeme pomoci, by každý byl tam, kde jest ho třeba. Že může každý z nás být pomocníkem na roli sboru, to každý z nás ví, jeden zde a druhý onde.

Ruce k dílu, bratři! Konejme svou povinnost! Buďme Sokoly slovem i skutkem! Ukažme, že jsme přece s to, bychom mohli vykonat to, co zůstalo zanedbáno! Hleďme každý tímto rokem přivést aspoň jednoho člena v řady naše, hleďme šířiti myšlenku sokolskou tam, kde ještě nepronikla a pak můžeme říci, vykonali jsme, co bylo naší povinností!

Na zdar!

Jan J. Hrbek, dop.

V Chicagu, dne 4. led. '99. — (Z T. J. S. Čechie.) — Po dosti dlouhém čase chápu se opět péra, bych podal zprávu o našem sboru a jeho činnosti. Předně volby úředníků z prosincové schůze min. roku. Starosta Petr Churaň, náměstek Jan Roztočil, tajemník Ant. Havlík, pokladník Martin Zámečník, účetní Karel Doubek, náčelník doposud není zvolen, domácí správce Jan Meškan, správní výbor V. Husák, A. Potůček, A. Sršeň, knihovni Jos. Sedloň, dopisovatel do Sok. Am. A. Sršeň, zábavní výbor Ant. Havlík, A. Havlí-

ček, K. Doubek, výletní výbor Al. Havlík, A. Havlíček, J. Placek, zástupce do župy jest pouze jeden a sice Jan Špán, druhý ještě není zvolen, nejspíše to bude náčelník; účetní výbor Jan Špán, Jan Placek a Jan Křišťan, praporečníci Eduard Herl a Karel Altman. Členů do schůze se dostavilo pramalounko, tak že při volbě úředníků museli někteří přijmout dva neb tři úřady na sebe a to po většině jedni a tiž co zastávali m. rok ten neb onen úřad — a tak mnohý nemá ani oddechu, kdežto jiný má po celé časy pokoj. A jak ho docílí? Nenavštíví schůze po celý rok, ba ani do celoroční schůze se nedostaví. Jak pak může takový sbor docílit dobrého úspěchu ve své práci. Myslím, že se letošní rok dočkáme lepšího účinku než minulý. Jak ve schůzi bylo řečeno, přijal Sok. Pecival za mírný poplatek měsíční od ledna t. r. úřad cvičitelský u našeho sboru a tak má každý cvičenec vhodnou příležitost pokračovat zdárně v tělocvičce. Jen takový sbor se dodělá uznání, který může míti dobrého cvičitele a takovým je skutečně cvičitel Sok. Pecival. Tak jen hoši chutě dohromady, příležitost se vám naskytla! Volám vám všem i nastávajícímu cvič. Sok. Pecivalovi hřimavé Na zdar!

Jak vám známo, naše bývalá síň jest prodána sborem našim p. Vopičkovi, majiteli pivovaru zde v Chicagu. Byli jsme tak nuceni učinit, neb poslední čas byl nátlak věitelů velký, a na udržení budovy nebylo ani pomyslení. Sbor pracoval (obzvláště důvěrníci měli dosti svízelně) se síly stačily, však vše nadarmo. Staří veteráni min. rok pracovali dosti dlouhý čas, cvičili pravidelně jednou v týdnu v plném svém počtu, pořádali veřejná cvičení spojená se zábavou, představovali vždy při tom živé obrazy, časem i skupiny, ba i cvičili několikrát u jiných sborů při veřejném cvičení. Vše šlo plnou parou až najednou jako když utne. Co to? mnohý cvičenec se ptal. Příčiny byly různé. V jedné schůzi minulý rok mladí cvičenci byli připomínáni býv. starostou Havlíčkem, proč prý nepořádají veřejné cvičení aneb pod. Oni se vymlouvali, že prý nemohou k vůli nám starým veteránům, že veřejně vystupujeme v jednom cvičení za druhým a tak prý nemají k tomu "času." Na to bývalý starosta Havlíček odpověděl: "Když se k tomu nemáte vy mladí, chopili se staří a tak vezte si příklad z nich a následujte je." Od té doby usnuli se staří veteráni přepustiti mladým cvičencům činné pole, tak nastoupili oni — a my?

Cvičovali jsme ještě nějaký čas a ještě vystoupili při jedné zábavě činně, představujeme skupiny s malými žáky a několika členy z mladých cvičenců, též i obrazy živé jsme tehdy představovali. Od té doby dost. Příčina toho? Jak známo, byl st. veteránů cvičitelem Al. Kreml, člen Slov. Lípy. Obětoval se dosti jak pro nás tak i pro sbor, vše on pořádal praktičně a dbal, bychom si dobyli u obecnosti přízně. Několikrát přišel do cvičírny a když seznal, že jest tam chladno, pravil, že nebude cvičit v také místnosti, kde jest taková zima i vyslovil se nejednou: "To je cvičírna? To je mučírna!"

Tu i tam byly stesky, ale výmluva byla vždy a ta byla skorem spravedlivá. Pro cvičírnu na nějaké tři hodiny se má zatápnět v parním kotli (neb se u nás vytápí parou), to přijde draho. To jest arcí pravda. Některá velká kamna do cvičírny by neškodila a dle libosti by se v nich mohlo zatopit. Myslím, že v tom nyní nějaký podobný obrat bude. A tak konec konců byl, že cvič. Al. Kreml řekl, že více nebude cvičit nás v takové místnosti, kde by přišel o své zdraví.

A tak jsme zanikli! Stará četa dřímá nyní, ale až ji bude třeba, objeví se poznovu pod vůdcovstvím cvič. Al. Kremla. Zatím bude vše lépe zařízeno ve cvičírně, neb cvič. Pecival věru zavede tam pořádek, neb jak ve schůzi bylo řečeno, vše se mu dá v moc a dle jeho přání se bude řídit celá cvičírna.

Doufám, že to lépe nyní půjde než dříve, a to si přeje snad každý člen. Příště podám zprávu o cvičeních jak se pokračuje nyní u ml. cvičenců, malých žáků a Sokolek.

Tak to asi dopadá, když se zanedbávají povinnosti co dopisovatele mně svěřené sborem, pak se toho nahromadí tolik, že by musel být orgán sokolský ještě jednou tak velký. Budu hledět to vynahradiťi nynější rok, neb doufám, že budu mít látky k tomu dost. Na zdar!

Al. Sršeň, dop.

V Clevelandu, dne 4. ledna '99. (Ze Sokola Čech). Po čerstvých dojmech podávám zprávu ze sboru našeho a to zprávu tak radostnou, kterou jsem doposud nepsal. Zpráva tato se týká prvního účelu našeho, — tělocviku!

Poslední dopis můj byl částečným vyzváním ku návštěvě veřejného cvičení členů a žactva Sokola Čech, které jest výroční a tak vánoce u nás staly se proto svátkem sokolsky-národním.

Zasluhu o tento sokolský svátek v našem sboru zaslouží náš milý náčelník Sokol Josef Štibr. Co tu připrav, jak mnoho práce a obětí třeba k tomu, by naše přece jen divoká mládež na povel prováděla výkony, které jsou obtížny pro mnohé dospělé.

Vánoce Sokola Čech jsou veřejnou zkouškou. Sokol náčelník co učitel a též druzi Sokolové, jakož i žactvo této školy podávají své výkony soudcům t. j. obecnstvu k posouzení, a vysvědčení, které dostali při posledním vystoupení, jest první třídy za správné provedení všeho. Co práce a příprav den takový stojí na všech stranách jak v Sokolovně tak i domácnostech, mezitím co matka připravuje úbor pro svého miláčka, otec jej povzbouzí ku srdnatosti, bratr a sestra těší se spatřiti maleho neb velkého člena své rodiny, jak se bude držeti, a s pýchou na něho pohlíží, když obdrží cenu, neb jest podělen vánočním dárkem, kterými Sokol Čech neskrblí!

Cvičení bylo oznámeno na půl třetí hodinu odpoledne, ale již před ustanoveným časem se dvorana naše počala plnit rodiči a přáteli dítek a jinými příznivci, a nesmím též opomenouti, že tentokrát i naše žurnalistika byla silně zastoupena. Viděli jsme zde nejenom zástupce obou místních časopisů, ale i zástupce časopisů jiných měst jako Svornosti, Šotka, sám p. B. Bitner právě zde návštěvou meškající, začez vzdáváme všem srdečný dík.

Rázem o půl třetí za zvuků hudby vystoupilo veškeré žactvo tělocvičné školy Sokola pod svým cvičitelem Jos. Štíbrem ku zahájení programu cvičením prostným. Dalo by se mnoho psáti kdybych rozebírali chtěl jak na příklad šestí neb sedmileté děcko od jednoduchého pohybu paže až trojí pohyb rozličných údů těla do rozličných obrazců ve stojích úpolnických při jediném akordu hudby vykonají, avšak při pevné ruce a pilné práci našeho cvičitele byl úspěch nad očekávání.

Druhým číslem programu bylo cvičení s tyčemi žáků od 9 do 12 roků, které se velice libilo. Třetí číslo byl rej a cvičení Sokolů. Zde jsem poznal jak by to bylo prospěšné, kdyby každý Sokol navštěvoval pochody a cvičení prostná, jaký úspěch pak by se mohl docílit při vyjití sboru, kde by každý jednotlivec znal povel.

Nejsem přítelem parádování a vojáčkování, avšak beru sokolské vyjití ze stránky zdravotvdy a pak co se týče rozličných v chůzi přechodů beru to ze stanoviska krasochutí a vyspělosti sboru.

Rej, kterou pod velením náčelníka Štíbra provedli naši hoši, při tak malé místnosti pro podobná cvičení tak pěkně, že jsem si utvořil představu, kdyby silný počet Sokolů na volné prostoře toto vykonal, že by to byla velkolepá podivána. Což tak nějak vzkřísit starou gardu, není to možno? —

Po reji provedli Sokolové cvičení s tyčemi. Cvičení tato byla velmi těžká a složitá, avšak naši hoši je přesně provedli. Tak těžké přechody ve stojích, zároveň výkruty paží jako byly zde, vyžadují tu největší pílí k provedení.

Následujícím číslem bylo cvičení s praporecí žactva od 6 do 9 roků; cvičení toto bylo zde poprvé a proto se nedívám, že vyvolalo již vystoupení obzvláště tak malé drobotiny bouře potlesku, a rozličné obrazce, které byly jimi provedeny, pochvalu tu úplně zasloužily.

Další bylo cvičení s činkami, žáků od 11 do 14 roků. Cvičitel zajisté nechával toto k zakončení cvičení žactva, neboť byl jím dovršen zdar, jaký si jen můžem představit. Ovšem, že od staršího žactva vedeného dobrou rukou, můžeme a jsme oprávněni více očekávat, avšak naši žáci nám dokazali věc nad vše očekávání, ty veškeré přechody a obrazce může dokázati než ten, který s veškerou pílí a snahou cvičení se věnuje.

Po cvičení tomto nastaly hry žactva, což jak žáky tak obecnstvo rozjařilo, že stále místnost salvou smíchu se ozývala a všechny přítomné osvěžila. O užitečnosti těchto her nebudu se rozepisovati, ale dík Sokolu Štíbrovi za spojování užitečného se zábavným.

Zakončení cvičení bylo dáno v ruce členům Sokola a zároveň tím podán důkaz, jakým způsobem tělocvik účinkuje na vývin tě-

lesný. Přiznávám, že cvičení, které zde bylo provedeno, bylo na nejvyšším stupni vyspělosti cvičence, avšak pro podobné síly jako je náš Jedlička, Kirian, Votýpka, Dolista, Jindra, Kusta, V. Štibr, Turek, Jirouchové, Janda a jiných jest to hračkou. Jen dál hoši! Podobným chlapíkům již jest možno pustiti se do výkonu, který jest předepsán na závodištích světových a provésti jej a dokázati tím, jak česká paže je silná.

Těž druhé družstvo se činilo statečně a dokázalo, že velmi pokračně a svoji pílí brzy docílí, že bude závoditi s družstvem prvním. Družstvo první cvičilo na bradlech a koni na děl, kdežto druhé na koze a skok do výšky.

Po ukončení tohoto cvičení zvučný povel náčelníka volal k nastoupení všech cvičivších, kteří utvořili kolo a cvičitel přečetl zprávu o návštěvě a zápis cvičenců za celý rok. Sbor náš každým rokem podílí žactvo cenami, tak i letos a sice 5 cen bylo rozděleno následovně: První žák, který jediné cvičení nevynechal Eduard Hahn (Němec, významně jak pro naši jednotu tak pro českou veřejnost). Druhým byl Jan Žahour, vynechal jedno cvičení. Třetím byl Jos. Štibr, vynechal dvě cvičení. Čtvrtým byl Otto Vaněk, vynechal sedm cvičení. Pátým byl Otto Vlach, vynechal osm cvičení. Rozdělení těchto cen bylo přijato od všech cvičenců i obecnstva bouří potlesku, pak podělení všichni cvičenci vánočním dárkem, jakož i ostatní drobotina, která se vždy na vánoce Sokola těší, neodešla s prázdnem.

Na to cvičitel Sokol J. Štibr poděkoval cvičencům za jejich pilnost a zároveň je vyzýval k další činnosti a vřelými a krátkými slovy poděkoval obecnstvu za přízeň, kterou Sokolu Čech věnovalo a zaručoval, že Sokol ze všech sil se vynasnaží, aby tak velké přízně byl hoden a tak slavnostně za provolání Na zdar! skončilo veřejné cvičení, s jehož výsledkem každý byl spokojen.

Večer byla zábava, která zase uspokojila tanečtivé a tím po tak mravním úspěchu též přinesla úspěch hmotový sboru našemu.

Na zdar! F. J. Truneček, dop.

Milligan, Neb., 4. ledna '99.— Šťastný a veselý nový rok přeji všem sborům k N. J. S. se hlásícím. V. v. by pokračoval jako leta minulá, všem sborům více nových členů a co nejvíce cvičitelům plně cvičirny cvičících Sokolů! (Kéž by tak moje přání se vyplnilo!)

Již také u nás jsme vstali ze spánku věčného, neb jak se podobá, začíná se pochopovat myšlenka sokolská, (nesmím ale mnoho chválit.) Cvičení odbývá se nyní pravidelně dvakrát týdně, které jest navštěvováno 10 cvičenci. Nejpilnější jsou F. Laun, V. Smrha, Vojtěch a Emil Kašík, E. Kubíček, J. Novák a čekánek F. Mottis.

Od 1. února bude též cvičeno každou neděli odpoledne, což doufám, že více Sokolů bude cvičení navštěvovat. Jen s chutí, hoši! Přijďte všichni, kteří jste již dlouho neb ještě docela necvičili, zajisté, že se vám to zalíbí a přijdete častěji. Žáků navštěvuje 10 cvičení každou středu a 14 děvčat, každý čtvrtek.

Dne 24. listopadu na den díkůvzdání bylo pořádáno divadlo ve prospěch našich Sokolů vojáků, nyní v Manille, na Filipínách. Čistý výtěžek byl \$38 co vánoční dárek jim zasláný. Myslím, že v brzkou se navrátí a tak naše cvičící družstva rozmožní, k čemuž jim volám hřímavě Na zdar! Též byla u nás myšlenka pořídit přednášky pro členy, — bohužel byla jedna a to je vše! Žádal jsem tři br. Sokoly a sice Dr. K. Štulíka, Tom. Ulricha v St. Louisu a J. Kuchaře v New Yorku o nějaké pochody pro trubače (hornisty), avšak bohužel jsem jich nedostal. Prosil bych tedy některé br. Sokoly pak i nějaké mají, by si neobtěžovali mi je zaslat, — již předem vzdávám dík.

V prosincové schůzi zvoleni byli následující úředníci sboru: Tomáš Jicha starosta, K. Smrha st. náměstek, Ant. Hamous taj., V. Smrha účetní, Josef Kunc pokladník, F. Hrdý náčelník, F. Laun, cvičitel, Josef Jicha, Jan Kašák a Jan Tenopír výbor majetku, Tomáš Pulec praporečník, Josef Jicha knihovník, Antonín Kolař, Václav Šimáček a F. Hrdý účetní výbor. F. Hrdý činovník pro v. v. N. J. S. F. Laun, hospodářský správce.

Doufám, že všichni členové a zvláště úředníci povinností svých tak jak jejich předchůdci zastávat budou a starostlivě o rozkvět naší jednoty a Sokolstva vůbec pracovati nezapomenou. Koncem roku 1898 čítá jednotna naše 60 členů a mám naději, že v roce pří-

štím jich bude jednou tolik, tak že za nedlouho bude nejsilnější sbor sokolský ve státě Nebraska. Na zdar! Zároveň bych žádal br. tiskaře neb výpravčího by zasílal příště 60 čísel Sokola, neb až posud jsme jich jen 36 dostávali.

Sokole Dibelko, kde pak jsi zůstal s Tvoji cestou po západě? Snad jsi nedostal nějaký boodle, abys — mlčel? Jen s pravdou v před!

Posledně jsem také dostal jak se říká přes nos, že prý není žádný dopis v Sokole z jednoty naší, ač prý byl zvolen dopisovatel. Ono se to hezky řekne, ale co psát? Lhát jsem nechtěl, chválit nebylo co, — a pravdy? té bylo velmi málo, tedy jsem raději mlčel. Možná, že kdybych řekl pravdu jako Sokol Dibelka, že bych špatně pochopil. Nyní chci vše napravit, an vidím, že bude aspoň jak se říká "ňáký materiál". — Dne 6. února budem pořádat maskarní ples, ku kterému se již veliké přípravy dělají, o čemž se zmíním příště. Na zdar!

Franta Hrdý.

V St. Louisu, dne 5. ledna 1899. — To je nadělení — dostal jsem krismusu — málo kdo uhodne co? Inu, úřad dopisovatele pro rok 1899. A poněvadž jsem si řádně přečetl články o dopisovateli, tedy slibuji, že budu často psát. Nejprve přeji všem Sokolům šťastný nový rok. Na ten starý zapomeňme; čtverák, neza nechává po sobě upomínky příliš lákavé, avšak pro nás Sokoly byl přece důležitý. Jsme sice o rok starší, avšak učinili jsme pěkný pokrok, pakli se tak zachováme jak jsme se na sjezdu usnesli.

A nový rok! Jaký to blahý pocit! Rokem novým — snad nové žití, lepší časy, snad se nám ulehčí, dělníku se lépe povede, sbory naše opět se vzpruží, snad se vrátí mnohý harcovník v řady naše, jehož zlý osud minulých let odsoudil k nečinnosti!

Tak přemítám já a zajisté mnoho jiných Sokolů. Pohlédneme zpět a jako v mlze spatřujeme i ony dny nových roků, jež dnes nazýváme minulými a u dveří každého roku vidíme ony krásné myšlenky, jež se dosud neuskutečnily. Co práce, co boje, co sklamaní na nás čeká, avšak nelekejme se bratři, každý nový rok, každý východ slunce přináší sebou solidnější civilizaci. A bude-li lidstvo hledět aby se vzdělávalo, pak jednou spatříme nový rok a s ním nové žití.

S radostí píšu o výročním cvičení našich žáků denní školy pořádaném 18. prosince 1898. Cvičení ustanoveno na neděli ve 2 hodiny odpoledne, vstupné 10c. osoba.

Již záhy před určeným časem scházeli se přátelé a rodiče dítek do síně, tak že úderem druhé hodiny začalo cvičení za zpěvu pochodu "Lví silou", jež si zpívalo žactvo samo. Pochodovali žáci i žakyně počtem 160 z dolní místnosti do cvičírny, kde uvítalo je obecenstvo nekonečným potlesekem. Na jevišti pak je očekával Sokol Karel Milčič, jež vřelými slovy uvítal mladé bojovníky, klada jim na srdce, aby byli pamětliví svého původu a své matefské řeči. Obecenstvu pak poukázal na pokrok a obětě Sokolstva. Řeč jeho přijata byla s nadšením.

Pak přistoupeno ku cvičení na nářadí, rozličným skokům, prostoeviku a prostoeviku s tyčemi. Na všem bylo vidět pokrok od posledního cvičení. Avšak nejlépe a velice se líbilo prostné cvičení, jež provedly žakyně od 9—14 let tak přesně, jak jedna. Zde jsme neviděli, aby některá byla musila stát, jak se to často děje u Sokolů dospělých. Škoda, že náš cvičitel odepřel mi zapůjčit ono prostné cvičení, bych je mohl uveřejnit, předstíraje skromnost svoji, a já neznaje názvosloví, nemohu sám je napsati. Avšak přeci tvrdím, že bylo těžké, ba nejtěžší. Cvičitel Sok. Tomáš Ulřichovi podáno krásné psací náčiní, za něž vřele poděkoval. Pak 8 dítek obdarováno vánočními dárky pozůstávajícími z kněh, poněvadž nevynechaly ani jedno cvičení v roce. Dosti těžká to zkouška, co? Minulá léta sbor odměňoval veškeré žactvo dárky, avšak tak, že ti, již byli pilnější, měli tu výhodu, že si mohli vybrat první dárky dle libosti, tedy lepší. Z toho vznikla nespokojenost mezi rodiči a následkem toho sbor obdaroval jen ty nejpilnější. Však nespokojenost trvá dále. Snad bude nejlépe, když se dají všem dárky stejné aneb dokonce žádné. Rodiče a Sokolové mají mít rozum a dítku věc onu pochválit, aneb když dítko jest ve cvičení od cvičitele pokáráno, nemají dítko od cvičení zdržovat, zajisté ten cvičitel jej nekárá nadarmo. Také slyšel jsem stížnost, že dítko, jež děle již cvičí, muselo státi vzadu. Jaký v tom rozdíl? Vždyť ty zadní se také cvičí, a kdyby jim to otec vysvětlil a je nehyčkal, mělo by to

lepší účinek než když k vůli malichernosti si dítko doma podržíme. Zdali pak také si dítko podržíte doma, když jest pokáráno ve veřejné škole aneb není v první řadě, zajisté že ne — to jsou Američáni, totiž tam jsou páni oni, zde jsme Češi a páni my — a to je rozdíl. Čech má úctu před cizincem a pak jeho stížnosti zůstanou nepovšimnuty, jsou-li malicherny. Jest nutno aby celý sbor stál za cvičitelem a nedal sluchu choutce jednotlivce aneb útloucí náma tatínkovi.

Zajisté každý se podiví, že si dítky musely ku pochodu zpívat. Jest to vinou toho, že jedni členové pracují stále a druzí nikdy. Poněvadž sbor dává do roka 10—11 zábav, platí uniovou mzdu a zaměstnává hudebníky pouze uniové. Vždy jsme na ono výroční cvičení žáků žádali ony hudebníky, jež jsme celý rok zaměstnávali, o hudbu zdarma, což oni vždy vykonali, až letos bylo nám řečeno, že musíme se obrátit na hlavní těleso unie, což se také stalo, avšak náš dopis se v uniové schůzi ztratil a odpověď jsme obdrželi až po cvičení asi za tři dny. Díky vám páni hudebníci za zkažení radosti těch malíčkových. Nepsal bych o tom, kdyby bratři hudebníci pro sbor jiným způsobem pracovali, avšak tomu oni se dovedou vyhnout a doufám, že toto nám utkví v paměti.

Cvičitel zpěvu odboru Hlahol a Vlasty, Sokol J. Bergman, vzdal se cvičení, udávaje špatnou návštěvu zpěváků odboru Hlahol, avšak nevím proč byla Vlasta vinou mužů odsouzena k nečinnosti. My neradi ztrácíme Sokola Bergmana, poněvadž pro sbor mnohé byl učinil. Nově zvolený cvičitel zpěvu Sokol Jaroslav Vrána přičiňuje se všemožně, aby nám nahradil co jsme ztratili a doufám, že se mu to podaří. Což jest nejhoršího, že bývalý cvičitel odnesl všechny zpěvy, jimž jsme se po 11 roků učili a ani za peníze nám je nechce prodat a tak jsou zpěváci nuceni učít se sbory úplně nové. Dále dovidám se, že Sokol Vrána pokusí se o založení dětské pěvecké školy u sboru Sokol, k čemuž přeji srdečného zdaru a sbor zajisté podá mu svoji pomocné ruky k dílu, jež jest v jeho prospěch, neb Sokol Vrána bude vyučovat zdarma.

Tak veselý Sylvestr jsme neměli již dávno jako letos. Krásný program toho večera pobavil všechny přítomné, tak že nechtěli jít domů v 7 hodin ráno. První na programu byl Sokol Procházka, jež přednesl kplet. Potom nasledovaly dvě jednoaktové veselohry "Není doma" a "Hrabě v šatlavě", jež se obecenstvu znamenitě líbily, a což báseň "Princezna Džinarata", kterou přednesl Sok. Vostrovský a další Sokolové Pešout, Bergstein, Vudy a Procházka dělali při deklamaci posuňky a znamenitě se obecenstvu líbili. —

Nejlepším číslem programu byl zpěv dam, paní Janišové a pí. Jarošíkové; přednesly duetto, vyňatek z opery "Norma", tak krásně, že obecenstvo potlesekem opět a opět je vyvolávalo. Doufáme, že ony dámy opět svoji laskavostí naše programy častěji obohatí. —

Veškerá pozornost touho večera věnována byla našim trubáčům a bubeníkům, kteří měli poprvé vystoupit. Každý očekával, co to asi bude. Když došlo na jejich číslo-programu, tu při objevení se jich čtyř vypuklo obecenstvo v jasot. A skutečně sestavení jejich se dobře vyjímalo. Když pak spustili sokolský pochod, tu ctil každý nadšení v srdci, i odpustil jim ten rámus, co 8 rohů a 9 bubnů způsobilo. Dlužno podotknout, že rohy i bubny koupila si četa za svoje peníze, které vydělali na zábavě. Po půlnoční scéně, která byla krásně provedena, spustily rohy a bubny opět pochod a tím skončen starý rok a Sylvestrovský program. Kdo onoho večera viděl ony Sokoliky, kteří ještě nedávno byli žáky našeho sboru, zajisté srdce jeho okřeje, klade-li si otázku, zda mladík onen byl by věren českému životu, kdyby nebylo sborů sokolských. Jak mnoho mladíků rostlo s vámi a kde jsou — snad již pro nás ztraceni.

V únoru pořádá zmíněný odbor maskarní ples ve prospěch sboru našeho a doufám, že obecenstva bude hojnost, nebo se těší jeho přizní. Na zdar!

Nejsmutnější to dopadá se cvičením členů, které skoro žádný nenavštívuje a přeci ve schůzi neslyšíme ani chválu ani hanu od úředníků, jimž práce ta je svěřena. Pamatuji se, když jsme ještě pořádali zábavné schůze, jak často jsme debatovali o cvičení a jeho návštěvě a nyní ani schůze zábavné, ani debaty, ani návštěva ve cvičení.

Na jiném místě naleznete nabídku pro cvičitele od našeho sboru. Ano cvičitele, či spíše otce, otce 160 dítek a 150 mužů. Cvičitele, který si dovede získat lásku dítek, rodičů úctu a těloeviku přátele, jež dovede stále ukazovat novoty, vede členy ku práci a

pili. Potřebujeme Augusta Tesaře, aneb muže jeho vlastnosti. Plat sice není největší, avšak jest to částka, kterou jest možno sboru platit. Co se týče poplatků dítek, jichž rodiče nejsou členy sboru, to záleží na cvičiteli samém, jak mnoho dítek si získá. Dosaavad vynášely příspěvky ty dle udání Sokola Ulricha asi \$5 00 měsíčně. Dle mého náhledu pro doutníkaře, jemuž by bylo možno začít svůj vlastní obchod, by se ono místo nejlépe hodilo. Dělníku, jenž by musil aneb chtěl chodit do továrny, zajisté bude těžko místo to udržet, nebo musí cvičit dítky takřka každý den.

Dne 11. prosince pořádána byla přednáška za hojného účastenství našeho obecnstva. Hlavními řečníky byli Sokol Josef Burian, pan J. Bjel a doktor Habenicht. Program byl bohatý, avšak o něm musím se zmínit až později. Na zdar!

J. Dvořák, dopis.

Příjem a vydání N. J. S. v měsíci prosinci 1898.

P ř í j e m .

1.	Těl. Jednota Sokol v Milwaukee za III. '98	\$23.90
	přepl. na IV. '98	50
	" " " Čechie v Chicagu za I. a II. '98	35.00
8.	" " " Budivoj, Detroit, za III. '98	10 30
	" " " South Omaha, doplatek za III. '98	1.40
	" " " " za IV. '98	8.80
9.	" " " Žižka, Bruno, za III. '98	4.00
	" " " " splátka na IV. '98	5.00
12.	Plzeňský Sokol v Chicagu za III. '98	40.60
13.	Těl. Jednota Sokol v Newarku za III. '98	4 00
	" " " " za IV. '98	5.20
15.	" " " Podlipný v Detroit za I. '98	12.60
	" " " " splaceno na II. '98	2.40
	" " " " Jan Moravec v Omaze na Sokola Am.	5 05
	" " " " Těl. Jed. Sokol v Omaze na III. '98	17.90
19.	" " " " ve Westfieldu za rok '98	12.40
	" " " " Z Čech předplaceno na Sokola Am.	1.20
23.	Těl. Jednota Sokol v Linwood doplácí na IV. '98	1.60
	" " " " předplaceno na I. '99	1 00
	" " " " Sokol Čech v Clevelandu, doplatek na II. '98	.60
	" " " " " za III. '98	33.20
26.	Tělocvičná Jednota Sokol ve Wilber, dopl. na III. '97	.20
	" " " " za rok 1898	16.80
	" " " " V. Lorenc, Linwood, Wis., na Pověly	.05
	" " " " Frank Cais, Cleveland, na knihy	60
31.	T J S Karel Jonáš, Wilson, za IV. '98	4.40
	" " " " Úhrnem	\$248 70
	" " " " Hotovost z před. výkazu	1,308 27
	" " " " Úhrnem	\$1,556.97

V y d á n í :

16.	prosince: Za přihrádkovou skříň na dopisy a listiny	12.50
21.	" " " " Br. Lierovi za 3400 výt. Sok. Am. pro prosinec, s výpravou a známkami	98 90
	" " " " Úhrnem	\$111.40

Příjem \$1,556.97
Vydání 111.40

Hotovost \$1,445.57 a sice v bondech \$ 339.00
na bance a u pokl. 1,106.57
Úhrnem \$1,445.57

Josef Říha,
jednatel.

Čtenářům Sokola Amerického v Americe!

Žádáme slušně všechny zdejší čtenáře Sokola Amerického, by laskavě sdělili jednateli výk. výboru na adresu: Josef Říha, 434 E. 58th St., New York City, sídla tělocvičných spolků slovanských, a možno-li i místo, kde schůze konají, — pokud nejsou obsaženy v adresáři N. J. S. v Sok. Am. uveřejňovaném. Za jakoukoli zprávu ve smyslu tohoto provolání vzdáváme hned tímto povinný srdečný dik. Výkonný výbor Nar. Jed. Sok. v New Yorku.

A. Wokal, starosta.

Jos. Říha, jednatel.

Zápisy o schůzích výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 9. ledna 1899. — Starosta br. Alois Wokal zahájil schůzi. Nepřítomen br. Chrastil, jenž písemně se omlouvá, že k vůli jiné schůzi do schůze výk. výboru dostavit se nemůže. Omluva přijata. Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat. — K dotazům jednatele odpovídají bratři Čermák a Štulík, že raději oni i br. Pecival by viděli, kdyby našly se jiné síly učitelské pro kurs cvičitelský, nebude-li však vyhnouti, že povinnost tu přijmou a bude-li možno a vhodné, že získají ještě pana Pozděnu, bývalého učitele tělocviku v Čechách, nyní v Chicagu usedlého a společně pak práci mezi sebe rozdělí. Kdyby byla potřeba a možnost, jednali by ještě učitele výpomocně. Jednatel odepíše výboru, že výkonný výbor spoléhá naň co na učitelské síly, aby si určil plat a aby získal též p. Pozděnu. Výkonný výbor nepovažuje činnost výboru kursovního za skončenou, neboť bude potřeba jeho činnosti ještě jinde. — Dr. Scheiner, pořadatel Sokola pražského, k dotazu jednatele o knihách sděluje, že cvičení na bradlech, zápas a pořadové vyjdu ve dvou měsících v knihovně cvičitelů, i zasílá "Rádce Sokolského", v němž jest doplněný seznam písemnictví sokolského. O vyjednané ohlášce v Sokolu pražském výměnou za ohlášku v Sokolu Americkém sděluje, že opomenutím sazeče ohláška do listu nepřišla, příště ale že již otištěna bude. Přimlouvá se též o zasílání upotřebných známek poštovních. — Jednota longislandská žádá jedenáct spisů sokolských, některé spisy ve dvou výtiscích a Pověly ku podrobnému procvičení pořadových ve 3. Tyto zašlou se ve 3 výtiscích, ostatní však pouze po jednom výtisku a bude-li si jmenovaná jednota přáti více výtisků, má si je koupiti. — Slovanská Lípa z Chicaga žádá o prodloužení platební lhůty do 1. února t. r., což povoleno. Dále k žádosti její mají se jí zaslati záslužné listiny 20letého členství pro Fr. B. Zdrávka a Jos. Jurku. K dotazu její, může-li býti pisatel do Sokola Amerického přinucen k uveřejnění plného jména a jakým způsobem, jednatel odpoví, že dosud podobný případ se nestal, že dosud spadaly podobné záležitosti úplně v pravomoc a zodpovědnost pořadatele, že však výkonný výbor požádá br. pořadatele, by dopisů bez plného podpisu zasílatele neuveřejňoval, neboť sluší každému Sokolu nejlépe, když přímo a neskrytě vystoupí. — Tělocvičná Jednota Sokol Podlipný z Detroit zasílá splátku \$15 na dluh a žádá o další posečkání. Přijato. — Plzeňský Sokol z Chicaga zasílá za druhé čtvrtletí t. r. \$40 60; jednatel dopíše, by hleděl co nejdříve dluh vyrovnat a poukáže k tomu, že jiné jednoty nemile to nesou, když správnost se porušuje. — Tajemník Čechie z Chicaga, br. Ant. Havlík, oznamuje dopisem ze dne 22. prosince, že zasílá za třetí čtvrtletí \$15.40 prostřednictvím bratra Petra Churaně, peníze však do dnešního dne nedošly. — Těl. Jed. Sokol Mladochů z Racina sděluje, že oznámení o vyloučení vzal k vědomosti. — T. J. Sokol z Wilber, Neb., zasílá dluh \$17 a oznamuje, že na neurčitou dobu vystupuje z NJS. — Česko-Americká Jednota Sokol ze St. Paulu se vyrovnává a vystupuje z NJS. též na neurčitou dobu. — Tajemník župy Západní zasílá finanční výkaz, jenž bude uveřejněn, až jednatel jej upraví. — Jednota newyorská žádá o záslužný listinu 20letého členství pro Jiřího Paidra. Přijato. K dalšímu dotazu jednatele sdělí, že vstupné za přispívající členy musí býti zapraveno. Do výkonného výboru z jednoty newyorské jsou zvoleni a pověřeni: Josef Brodil, Alois Wokal, Josef Říha, Josef Wocel, Fr. Lier starší, August Tesař a Jan Pavlík. — Sokol "Cleveland" obražuje se proti upomínce výkonného výboru a slovům, že nedostojí-li své povinnosti, bude výkonný výbor nucen jednati dle stanov. Tajemník sboru, br. Fr. Skala, delším připisem vysvětluje záslužnou činnost sboru, i míní, že pro malé opoždění nemělo by tak býti jednáno se sborem, jenž až dosud povinnosti své řádně plnil a kterýž octnul se ve finanční tísní jen následkem přístavby tělocvičny. Sbor žádá o poshovění, možno-li, ne-li, podrobuje se usnesení výk. výb. Jednatel br. Říha, vysvětluje, že má-li upomínati větší počet jednot, nemá času pátrati po historii každého jednotlivého sboru, nýbrž upomíná všechny jednoty stejným způsobem, jak stanoví předpisují. Sokolové nemají být tak choulolistivi, aby při pouhé upomínce cítili se uraženými. Usneseno dotyčné jednotě k žádosti její posečkati. — K dopisu o kloboukách, novém adresáři, zakládání sborů Sokolek atd. odpověděly jednoty: Little Ferry, Milligan, Westfield, Čechie z Chicaga, Filadelfie,

Omaha, Čech z Clevelandu, St. Louis, "Cleveland", Cedar Rapids, East Islip, Wilson a Morrisania. — Sokol Čech z Clevelandu zasílá poplatek za třetí čtvrtletí, \$33.80.—Jednota morrisanská oznamuje, že do výkonného výboru zvolila Maxm. Grabensteina.—Účet F. Liera na \$2.25 za tisíc obálek přijat a poukázán k výplatě, rovněž účet br. Josefa Beneše na \$4.50 za pojištění na \$600 na 3 roky u společnosti Hamburg-Bremen.—Obleková komise obstarala as 20 vzorků klobouků od čtyř uchazečů v cenách velkoobchodních od 85c. do \$1.75. Usneseno přijmouti klobouky za \$1.25 a bratři Brodil, Vozáb a Kačerovský mají prohlédnouti klobouky při denním světle a podati zprávu v příští schůzi. Výkonný výbor zašle každé jednotě, která klobouky buď za hotové neb na dobírku si objedná, vzorek, jemuž dodané klobouky musí se rovnati. Výbor, jenž vzorky klobouků obstarával, podává účet výloh na \$3.60, jenž přijat a poukázán k výplatě.—Po usnesení, aby za 14 dní, 23. led., obdávána byla schůze mimořádná, schůze ukončena.

F. Lier, zapisovatel.

Hledá se cvičitel.

Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., hledá řádného cvičitele, ku cvičení dítek. Řádná známost soustavy tělocvičné a názvosloví se žádá. Měsíční plat \$40 a příspěvky od dítek nečlenů sboru. Nabídka nechť obsahuje doporučení sboru, k němuž uchazez náleží a musí být podepsána starostou a tajemníkem. Veškeré nabídky nechť jsou na místě do 13. února 1899 s poznámkou na obálce: "Nabídka". Adresa: Jan Dvořák, 915 Allen Ave., St. Louis, Mo.

Anton Pešout, starosta.
J. Dvořák, tajemník.

Členové novi a vyloučení.

— Z Těl. J. S. v Linwood, Neb., odstoupil A. Pray; vyloučení pro naplacení Jan Vaňous a Jan Krýška. Na zdar!

Mat. M. Stava, taj.

— Z T. J. S. v New Yorku vyloučení: Jan Franc a Tom. Chochol; odstoupili Jan Žďárský a Václ. Novotný; zemřel Alois Exner v Newarku, N. J.

— Do T. J. S. Vlast v Chicagu přijat byl Bartoš Ouška.

M. Pešek, taj.

— „ v Milligan, Neb., přijati: Vojtěch Novák, Adolf Hamouz, Fr. Klíma a Josef Cvach.

— Do S. J. Blesk v Baltimore přijati: Josef Novotný, Jan Babka; vyloučení pro neplacení: Karel Matějka, Frank Štětka st. a Jaroslav Táborský; odstoupil Josef Primus. Julius Mesinger odcestoval, neznámo kam.

Frank Štětka, jednatel.

— Do T. J. S. Omaha přijat nový člen Fr. J. Fitle; odstoupil Václav Bláha. Na zdar!

Boh. W. Bartoš, taj.

— Z T. J. S. v South Omaha vyloučení: Jan Franěk, Frant. Franěk, Jan Hofman, Matěj Chalupský, Filip Kraus, Ed. Vocásek a Sev. Rataj; odstoupili: Fr. Patáč a Josef Vocásek.

Fr. Radil, taj.

— Do T. J. S. v Little Ferry přijat Jaroslav Charvát.

Zasílejte ve prospěch německým ohrožených jednot Sokolských v Čechách upotřebené známky poštovní, korespondenční listky s pohledy měst a pod. poštovní tiskopisy redakci tohoto listu, jež je do Čech zašle.

Dr. K. Štulík,
525 So. Lincoln st., Chicago, Ill.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., L. I. City, N. Y.; F. Vozáb, nám., 374 Rowson St., L. I. City; Jos. Říha jed., 434 E. 58th St. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Brodil, pokladník, 336 E. 78th St.; Jan Pavlík, Ant. Jahoda, Fr. Chrastil, F. Kačerovský. Náč. Ferda Martyny, 1457 Ave. A, New York; podnác. J. Štibr, 2177 Wilson Ave. a Ferda Engelthaler, Cedar Rapids, Ia.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústř. výb.: st. J. Benišek, nám. A. Tesař, jed. Ant. W. Švarc, 258 Graham Av B'kln., pok. V. Hampl, náč. F. Martyny, 1457 Av. A, podn. V. Hampl a K. Řehoř, fin. výb. V. Křížek, K. Řehoř a F. Vančura. SOK. JED. BLESK Baltimore; (3. pátek), Fr. Štětka, dop., 809 N. Castle St.

T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., Fr. Weigel, jed.
T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. Ant. W. Švarc, 258 Graham Av. SOKOL CLEVELAND, (3. ned.), taj. Frank Skala, 158 Croton St. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. V. J. Štibr, 2177 Wilson Av. SOKOL ČESKO ZÁBAVNÍ, Clev., O., R. R. Hacha 28 Lapier Ave. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich. J. C. Tobias 71 Home B'k Bldg T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; (2. pát.), P. Maršik, 499 Clark Avenue

T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., (posl. sobotu) Fr. Tůma, taj. T. J. SOKOL, Little Ferry, N. J., (čtvrtý čtvrtek) Vác. Tůma, P. O. Box 11.

T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. V. Utratil, 392 Honeywell St. T. J. SOK. Newark, N. J., Vinc. Richecký 335 W. Kini St. S. J. SVORNOST, Morrisania N. Y. F. Chrastil, 3320—3rd Ave. T. J. SOKOL, New York; (schůze 2. a posl. pondělí, 420—22—24 E. 71st St.) taj. J. L. Jedlička, 420—422—424 E. 71st St. SOK. JED. SLOVAN, Philadelphia Pa., (1. pondělí) L. A. Fischel, 1721 Alder St.

T. J. SOKOL Westfield, Mass.; (1. a 3. čtvrtek), taj. B. Kupec, 8 Sycamore St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Noví úředníci župní na 1898: Náč. Ant. Haller 703 Allport St., podnác. Fr. Hešík 135 Bunker St. a Vác. Lukeš 963 W. 18th St., pok. Fr. Sklenář 2907 Union Av. a taj. J. F. Holas 1108 Albany Av.

PLZ. SOK. Chic.; V. Leiner, 1119 Kedzie Av. Schůze 2. a 4. čtvrtek SOKOL CHICAGO, Chic. jed. Jos. Plaček, 1044 Troy St. SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 133 W. Taylor St. KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Ant. L. Stejskal 928 W. 19th St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; (1. a 3. sobotu), taj. Ant. Havlík, 525 Evergreen Ave.

T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., taj. F. Herzinger, 1433 So. 41 Ave. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. Tittl, 625 Laflin St. T. J. S. VLAST, Chicago, Ill., Mat. Pešek, 183—28th Pl. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; (2. středu), taj. J. Hejduk, 708 Chicago St.

TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 621 Chestnut St. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; (2. a 4. pondělí), jed. F. Široký, 4705 Nebraska Ave.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: předs. A. Kment, 1245 So. 15th St., John Mathauser, Josef Kunc, Václav Šebek, J. K. Fiala.

T. J. S. KAREL JONÁŠ, Abie, Neb., (1. neděli) J. D. Hasík. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; (1. ned.), taj. Vác. Blatný. TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; (1. neděli), J. J. Hrbek taj., 1306 S. 2nd Ave.

T. J. S. JIŘÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. A. Daniel. T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr. T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Frank Dočekal. T. J. S. Milligan, Neb., (2. neděli), Frank Hrdý, jed. T. J. SOKOL Omaha; (2. čtvrtek), taj. W. B. Bartoš, 1418 Rear Popleton Ave.

T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. Plattsmouth, Neb., Kar. Kratochvíl, taj. T. J. SOKOL, Prague, Neb., Tom. Vlasák, zap. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. R. A. Daříček. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. taj. Fr. Radil, 16th & S St. T. J. S. KAREL JONÁŠ, Wilson, Kansas; jed. J. W. Somer.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 434 E. 58th St., New York.

Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.